

FRÅGOR OCH SVAR OM INSEGLÉN

[En broder talar på ett annat tungomål. En annan broder ger en uttydning. Församlingen ber högljutt. — Utg.]

Vår himmelske Fader, vi är förvisso tacksamma för den här gången, att vi åter kan ha gemenskap runt Guds Ord i Guds Närvaro. Vi är så tacksamma för att Du är med oss i förmiddag för att hjälpa oss och för att välsigna oss. Vi ber om förlåtelse för våra synder, så att våra lampor må vara fyllda med Olja och putsade och brinnande, så att Du ville använda oss nu för att ära Ditt stora Namn. För vi ber om det i Guds älskade Sons Namn, Jesus Kristus. Amen.

Var så goda och sitt!

² Jag var just på väg in, då jag hörde det där budskapet gå ut. Så jag är . . . Det är sant, att vi behöver hålla våra lampor fyllda, hålla vår . . . Ni vet, då . . . Då man brinner, kan man inte gå på vad man har gjort, nu. Förstår Ni? För elden, då den brinner utan olja, skapar sot. Så det är orsaken till putsandet av . . . Att ha Era lampor putsade, på grund av sotet på toppen av — av vecken. Många av Er människor i ungefär min ålder, då vi brukade använda kololjelampan, ser Ni, de . . . Den — den — den fick sot på toppen, där den skulle brinna, och därför hindrade det ljuset. Så man måste hålla allt sotet bortputsat, och så att vi kan ”tränga oss fram mot den höga kallelensens märke i Kristus.”

³ Nu är det en — det är en härlig, vacker förmiddag, både ute och inne, då den här påsktiden närmar sig nu.

⁴ Och — och vi kommer nu fram till det sista Inseglet ikväll, om Gud vill. Och det är ett mycket mystiskt Insegel, mycket, mycket, för det är inte ens — det är inte ens nämnt i Skrifterna någonstans, inga symboler, ingenting att hålla sig till. Det måste komma direkt från Himmelen.

⁵ Och det — det är en — ett slags ansträngande stund för mig. Det har det varit hela veckan. Nu är det här min . . . Det är min åttonde dag i ett rum. Och jag märkte här inne många, i de här böneämnen, som jag måste plocka ut. Det var många av dem, som ville ha intervjuer. Och jag — jag älskar det. Jag skulle tycka om att — att ge det där nu, ser Ni, men jag — jag kan inte just nu. För Ni förstår, att det hela, som vi försöker att göra nu är att finna uppenbarelsen om — om Herrens vilja, ser Ni. Så då man har intervju, då drar det iväg en över på en annan sida av någonting annat, ser Ni.

⁶ Och då, och likaså i bön för de sjuka, det är helt annorlunda. Man . . . Det är syner osv., man studerar annorlunda, och man — man är smord annorlunda. Det är precis liksom Bibeln

säger där: ”Ett — ett träd som är planterat vid vattenfloder.” ”Vattenfloder”, ser Ni, samma vatten men det är ett utlopp, som kommer *den här vägen, den här vägen och den här vägen*. Det beror på vilket utlopp det är. Det är samma Ande.

⁷ Paulus, i 1 Korintierbrevet 12, gjorde samma sak, talade om att: ”Det finns många gåvor, men det är samma Ande.”

⁸ Så, ser Ni, om man liksom arbetar med en sak, sedan blir ombytt till att komma bort till den här andra saken *här* borta. Ni vet, vad jag menar. Man — man studerar i den där riktningen, man får människorna . . . Och nu är deras hjärtan alla inställda på: ”Vad är de här Inseglen?” Deras uppmärksamhet: ”Vad är Det?” Kväll efter kväll, då jag kom in hit, är det en sådan spänning, så att jag måste tala om någonting annat, bara liksom få — få det lugnat, ser Ni, och sedan, tills Den Helige Ande bryter fram Inseglet. Och då — då måste jag, varenda kväll så där. Sedan, då man ändrar det till helbrägdagörelse eller någonting, ser Ni, man . . . Människorna är alla inställda på en enda sak. Man kan knappast ändra det tillbaka till det andra utan vidare.

⁹ Och — och så, därtill, veta att mitt ibland Er händer det saker, ser Ni, som jag — jag bara . . . Jag — jag vet om det. Jag vet, att Ni — att Ni inte ser det, ser Ni. Jag är helt säker på, att Ni inte ser det, ser Ni. Och Ni säger: ”Broder Branham, det är hårt av Dig att säga så.” Jag vet, att det är det.

¹⁰ Men titta, låt mig bara säga det här nu! Jag antar, att det här bara är ljudband för oss själva osv. Men låt mig säga det, ser Ni! Att Ni — Ni . . . Ni får inte tag i det, ser Ni, och det är inte meningen, att Ni ska få tag i det. Så försök inte tolka någonting, ser Ni. Försök inte lägga Er tolkning till det, Ni bara — Ni kommer bara längre bort. Ta bara emot mitt råd, om Ni tror mig nu, om Gud har — har gett mig heder i Era ögon!

¹¹ Och Ni vet, att de där uppenbarelserna osv. Jag — jag har varit här hos Er en lång tid, ser Ni, och det har alltid varit rätt. Och för att nu dubbelt bevisa, att det är rätt, hakar det precis in i Ordet. Förstår Ni? Så Ni vet, att Det är SÅ SÄGER HERREN. Det är exakt så. Ser Ni, Det är bevisat för Er.

¹² Ta nu emot mitt råd som Er broder! Lägg inte Er egen tolkning till någonting! Fortsätt bara, Ni, och lev ett gott kristet liv! För Ni kommer bara att dra Er bort ifrån det verkliga, då Ni gör det. Förstår Ni? Ni, Ni kommer bara att dra Er bort igen, bort ifrån saken.

¹³ Och Ni är allesammans medvetna om och vet, att det är någonting mystiskt, som sker. Och det håller på att ske. Och jag vet, vad det är. Nu säger jag inte bara det, det är Guds nåd, som låter mig veta, vad det är. Det är någonting, som är oerhört. Och det är borta just nu, och det finns inget sätt i världen för Er att få se det. Och det är . . . Jag . . . Men så hjälpe mig, med den här Bibeln i min hand, jag vet, vad det är. Det har sagts Er tidigare.

Så bara — försök bara inte att lägga till någon tolkning, utan tro bara på mig som Er broder! Förstår Ni? Vi lever i en stor stund. Vi lever i en tid, då . . . Nåväl, vi är . . .

¹⁴ Var nu bara riktigt ödmjuk, var en kristen, och försök leva för Gud! Och lev ärligt tillsammans med Din medmänniska, och älska dem, som inte älskar Dig! Försök inte skapa någon . . . Ser Du, om Du gör det, gör Du det bara till något mystiskt någonting och trasslar till Guds verkliga program. Förstår Du?

¹⁵ Igår kväll hände någonting i mitt rum, som jag aldrig kommer att — kommer att kunna lämna det, ser Ni. Och så . . . Och för omkring två veckor sedan hände någonting, det kommer jag aldrig att kunna . . . Så länge jag lever på den här jorden, kommer jag — kommer jag aldrig att kunna komma ifrån det, ser Ni. Och så, men . . .

¹⁶ Och församlingen, det är inte meningen, att Ni ska veta de här sakerna, så lägg inte till någon tolkning till någonting! Förstår Ni? Gå bara vidare, Ni, och kom bara ihåg, vad som har sagts till Er! Lev ett kristet liv! Gå till Er församling! Var ett verkligt ljus, var Ni än är, och brinn bara för Kristus, och tala om för människorna, hur Ni älskar Honom! Och låt bara Ert vittnesbörd vara med kärlek hela tiden tillsammans med människorna! Förstår Ni? För om Ni inte gör det, skruvar Ni ut Er in i någonting där, och då är Ni — Ni är borta från det banade spåret. Ser Ni, varenda gång man har försökt att göra det, har man gjort det. Förstår Ni? Så försök bara inte, försök inte, försök inte skapa någon tolkning!

¹⁷ Och särskilt ikväll, då det där Inseglet kommer fram framför Er, ser Ni, försök bara inte, att tolka Det! Gå bara vidare, Ni, och var bara ödmjuka, och gå raka vägen vidare med samma klara Budskap!

¹⁸ Nu säger man: ” Broder Branham, är det där . . . Vi, som är den levande Gudens Församling, borde inte vi . . . ”

Nåväl, då jag försökte . . . Titta här, jag vill säga . . .

Man säger: ”Nå, varför kan inte jag? Jag borde ha . . . ”

Nej. Gör inte det, nu!

¹⁹ Kom ihåg, att jag säger det här till Ert bästa! Ser Ni, jag säger det här, så att Ni ska förstå. Om Ni tror på mig nu, så lyssna till det jag säger till Er! Förstår Ni? Förstår Ni?

²⁰ Här nu, här är nu en plats, och det är, vi kallar den för en lyssnar-plats, ser Ni. Och på den är det, den har radio, ser Ni, och det finns varningar osv., som kan göras. Liksom ett svärd i ens hand, ser Ni, det kan uppfatta från det onda eller uppfatta bara då dess . . . Det får sitt budskap, ser Ni.

²¹ Nu, men nu till exempel, för den vanliga människan har det funnits så mycket kulter och klaner, som har uppstått på grund av små utgjutelser av Anden, att folk blir alldeles upphetsade för

en massa saker, går ut och startar en annan liten rörelse och Ni vet, osv. Förstår Ni? Man vill inte göra det nu. Förstår Ni? Kom nu bara ihåg det, förbli precis sådan, som Du är!

22 Och man säger: "Nåväl, Herren visade . . ." Nej. Var nu bara försiktig, ser Ni!

23 Titta här! Låt mig visa Er någonting, ser Ni! Visste Ni, att det finns tiotusentals röster i det här rummet just nu? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Bokstavligen, människors röster som kommer genom radions elektroniska vågor! Varför hör man dem inte? De är röster. Är det riktigt? ["Amen."] De fladdrar raka vägen igenom här nu. Ja, det finns former av människor och kroppar, som rör sig raka vägen igenom det här rummet nu. Är det riktigt? ["Amen."] Nåväl, varför ser man dem inte? Förstår Ni? De är här, faktiska röster liksom min röst. Nå, varför hör man det inte? Förstår Ni? Det måste träffa någonting först, som uppenbarar det. Förstår Ni? Förstår Ni nu? ["Amen."]

24 Tolka nu bara inte någonting! Om Gud vill, att Du ska veta någonting, kommer Han att sända det till Dig. Förstår Du? Så var bara riktigt, riktigt rejäl nu! Håll Dig stilla, någonting har skett. Och var nu riktigt . . . Ni förstår, vad jag menar, eller hur? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Och var bara . . . Försök inte göra Dig besynnerlig för att vara en kristen, för Du — Du tar Dig bort ifrån Gud. Och Du — Du — Du . . .

25 Om Ni kan förstå det, så är det här det där Tredje Rycket. Förstår Ni? Ni — Ni borde ha uppfångat det här om dagen. Förstår Ni? Så kom då bara ihåg, att det inte kommer att bli någon efterhärming, liksom det var av de andra två! Förstår Ni? Så det är så mycket som Ni — som Ni borde veta nu. Kom bara — kom bara ihåg, att . . .

26 Ser Ni, nu är det någonting, som äger rum i det här rummet, och det finns Någonting här. Det finns — det finns faktiskt i det här rummet Änglar, Guds Röst. Förstår Ni? Men hur kan man . . . Man kan inte . . . Om man inte kan höra den naturliga rösten utan någonting, som kan sända ut den, hur ska man kunna höra den andliga Rösten?

27 Nu kan man kanske låtsas-tro, att någon sjunger *den här* särskilda sången. De kanske inte ens är där, ser Ni. Men då det faktiskt träffar den kristall, som det är meningen, att det ska träffa, då ger det en äkta uttydning och visar, bekräftar det genom att visa bilden. Förstår Ni, vad jag menar? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

28 Då nu Guds Ande talar genom det sanna Ordet, bekräftar Den Sig själv, för att visa Sig, att Det är riktigt. Förstår Ni nu? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] All right.

Låt oss nu be, bara en gång till!

29 Himmelske Fader, vi ska just till att o- . . . Öppna den här Bokens lock, och som den fysiska delen av — av att försöka ge något tillbaka för det, som Du har öppnat för oss på det andliga området. Och nu ber jag, Gud, att Du ska hjälpa mig att ge den rätta tolkningen till de här frågorna. Så att det kan sägas, att — att de är . . . De är till för att hjälpa människorna. De är till för att ge dem förståelse. Och jag ber, att Du ska ge mig förståelse, så att jag kan få sända ut Det till Ditt folk, så att de kan få förståelse, så att vi tillsammans kan få leva till Guds härlighet och ära, genom Jesu Kristi Namn. Amen.

30 Nu ville jag bara säga det där.

31 Och jag trodde, att den här saken *här* styrde de där ljudbanden, men det gör den inte, ser Ni. Och det här är en — en skrivbordslampa. Och jag tänkte, att ljudbandskontrollen brukade vara här. Men jag blev tillsagd att bara göra tecken åt bröderna i — i rummet där, inspelningsrummet, så skulle de veta, när de skulle stoppa banden, och när de inte skulle göra det.

32 Ser Ni, ljudbanden har en världsvid uppgift överallt, ser Ni, överallt. De går in i alla slags språk och allting. Så det finns saker, som vi skulle kunna säga just här, som vi inte skulle säga någon annanstans, ser Ni, och det är orsaken till, att vi stoppar det.

33 Att besvara frågor, det är nu . . . Inte så lätt. Så jag — jag nu . . . I — i svaret på detta, de flesta av dem, de flesta av frågorna, utom . . . Varenda en, nu . . . En del av dem har inte ens med Budskapet att göra alls, men jag tänker, rättare sagt med Inseglen alls, men jag tänker försöka svara på dem. Och de blev givna till mig, och eftersom de omtalades, fick jag veta om de flesta av dem. Eller, en del av dem var om böneämnen och de sjuka och plågade. Och — och olika sådana saker, det går vidare, och så hade det inte någonting att göra med någon fråga, som skulle besvaras. Och då de . . . Jag fick en bunt, som var — var om olika saker, Skriften osv., men kanske, om vi har tid, ska vi försöka att svara på dem så gott vi kan. Och om jag nu gör ett misstag, å, kom ihåg att det inte är meningen, att göra ett misstag!

34 Så, mår alla bra? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Amen. Är det inte så . . . Tala om himmelska platser i Kristus Jesus, vilken underbar plats, vilken underbar tid!

35 Av alla de gånger, som jag har varit bakom predikstolen i tabernaklet, så har jag aldrig, aldrig, någon gång i min verksamhet någonsin kommit in på Guds områden och de andliga områdena, som det har varit den här gången, utöver någonting jag någonsin har gjort i min verksamhets tid, i något möte någonstans, liksom det här. För det mesta är det ju om helbrägdagörelse. Det här är uppenbarande av Sanningar genom samme Ande, samme Ande.

³⁶ Och jag — jag har varit för mig själv, helt och hållet, och varit inackorderad på ett ställe, rättare sagt gått ner och ätit på ett ställe. Och jag har bara varit ensam, så det har verkligen varit en underbar tid.

³⁷ Och nu direkt, antingen imorgon eller följande förmiddag, ska jag . . . Troligen, om vi kan komma igenom det i tid, ska jag bara be för de sjuka i förmiddag, om de här frågorna inte räcker alltför länge.

³⁸ Så jag — jag måste få hämta mig en liten stund, ser Ni. Det mänskliga sinnet kan bara stå ut med så och så mycket. Förstår Ni? Och då man kommer dithän, att man sitter en timme, förlamad av Guds Närvaro, och en Ljuspelare hänger där framför en, man — man kan inte stanna i det där alltför länge, ser Ni. Den mänskliga varelsen kan inte stå ut med det.

³⁹ Och så är nu de här frågorna riktigt trevliga. Jag sätter värde på dem och den vishet osv. som folk använder. För den första nu. Och jag ska försöka att besvara dem. Och om jag — om jag då inte får till det rätt, så får Ni — Ni får förlåta mig då.

⁴⁰ Och om Du har en annan tolkning och tror, att Din idé om det är rätt, så fortsätt bara framåt! Det kommer inte att skada, för det är inte mer än omkring en eller två av dem, som har något med frälsningen att göra. Det är bara . . .

⁴¹ De flesta av frågorna är ställda på den här andra sidan om ved- . . . Rättare sagt om Församlingens Bortryckelse. Så, ser Ni, det är frågor här, som ska komma och kommer att ske borta i de andra delarna. För vi är nu bortom församlingstidsåldern i vår undervisning i — i Boken. Vi är bortom, borta i tiden för kallelsen av de etthundrafyrtiofyrtusen. Den första här nu:

173. Är de fem visa jungfrurna i Matteus 25 följeslagare till — till Bruden, eller är de Bruden? Förstår Ni? Om dessa visa jungfrur är följeslagare till Bruden, var är Bruden?

⁴² Ser Ni, så gott jag nu förstår, är de här fem jungfrurna . . . Det fanns tio av dem, som Ni vet, som gick ut, ser Ni. Och det här är bara en symbol eller en liknelse, ser Ni, som — som jag ska berätta för Er. Ser Ni, det var tio av dem. Naturligtvis var det mer än tio. Det togs bara som ett antal. Men så hade de — de visa jungfrurna Olja i sina lampor. De ovisa hade inte Olja i sina lampor.

⁴³ ”Så om dessa tio där i Matteus, om . . .” Det här är personens fråga. ”om dessa tio där, betydde det, att det skulle vara . . . Eller dessa fem, rättare sagt, att det skulle vara bara fem, ser Ni, bara fem människor?” Nej, det betyder inte det.

⁴⁴ Det är bara en symbol på jungfrurna, ser Ni, på de jungfrur, som gick ut med Olja i sin lampa. De är en del av den där Bruden. Och som jag förstår det . . .

45 Och så lägger man nu märke till, att de var den sista nattvåktens jungfrur. Då man kommer fram genom nattvakterna, hade det varit sju nattvakter. Och i den sjunde nattvakten, midnattstimmen, liksom vi så slående är nu, ser Ni. Nu, i den här midnattsvakten, vaknade de här jungfrurna och putsade sina lampor och gick in, medan den sovande jungfrun . . .

46 ”Den här delen här nu, de här fem”, om det är meningen med frågan, vad det menas, ”var det bara fem?” Och vi har många frågor här inne om de — de sjutusen osv. Det där nu, det där var bara en symbol, en del av dem. Och alla, som vaknade i den här sista tidsåldern här, den sjunde nattvakten, som . . . ”Om det inte var mer än — mer än fem, som vaknade den gången, som blev borttryckta, gick in tillsammans med Bruden osv., Brudgummen? Om nu de själva . . .”

47 Det där betyder inte, att det bara kommer att bli fem. För de sover, hela vägen fram genom tidsåldrarna, som vi har kommit fram till den här veckan, ser Ni.

48 På Paulus tid, Efesusförsamlingens ängel, Paulus, då han grundade den här församlingen och var budbäraren till den. Kom ihåg att Paulus, då han grundade församlingen i Efesus, blev budbäraren till den församlingen! Och Anden, som var i landet på den tiden, var en lejon-Ande. Och lejonet är Lejonet av Juda stam, vilket är Kristus, och Kristus är Ordet. Paulus med den tidsålderns Ord! Tusentals avsomnade i den tidsåldern. Är det riktigt? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.]

49 Sedan kom nästa tidsålder och den tid, då församlingen etablerade sig i — i den mörka tidsåldern, ox-Anden gick ut, gärningar, arbete och offer, och de gav sina liv. Tusenden gånger tusenden avsomnade under martyrskap och allting. De väntar, ser Ni.

50 Sedan kom också nästa tidsålder, den lutherska, reformationstidsåldern. Där gick de visaste i människans underfundighet. Om Ni lägger märke till det, gick människan ut med det, och då hon gjorde det, la hon till sin egen skarpsinnighet. Det var det, som gifte in henne i den andra delen, ser Ni. Förstår Ni? Om hon bara hade stannat kvar hos Guds vishet, bara reformerat och dragit ut. . . Men vad gjorde hon? Efter att den där mannen fick budskapet, Luther, efter Luthers död, fick de en luthersk organisation.

51 Efter Wesley's död, fick de en metodistisk organisation. Förstår Ni? Där fortsätter man att gå åt det hållet. Det — det bara . . . Det gör det. Nu vill jag, att — att — att Ni ska lägga märke till det här, ser Ni. Nu kanske någon frågar om pingstvännerna, vilket var den — den tredje tidsåldern.

52 Ser Ni, var och en av de där tidsåldrarna tog sig bara ett dopp i Den Helige Ande. Rättfärdiggörelse är ett verk av Den Helige

Ande, helgelse är ett verk av Den Helige Ande, men dopet *är* Den Helige Ande. Det är orsaken till, att det krävdes, att en profetisk Profet kom ner. Ingen budbärare till tidsåldern, för Den Helige Ande kom själv, i Sin fullhet, i dopet.

⁵³ Men vid slutet av tidsåldern, liksom det alltid slutar med de andra, finner vi då där budbäraren sänd. Och alla de här tveksamheterna osv. ska placeras på sina platser så där, sedan kommer Borttryckelsen för Församlingen.

⁵⁴ Men som många placerar alla de här olika sakerna, "Solen ska förmörkas, månen . . ." De sätter det där långt här tillbaka i den kristna tidsåldern. De kan bara inte se de där tre frågorna, som vår Herre tillfrågades om där, ser Ni, då Han besvarade dem.

⁵⁵ Igår kväll nu, tror jag det inte fanns någon fråga alls. Vi tog var och en av de där frågorna och satte dem rakt under Inseglen. Och Inseglen är hela Boken själv tillsammans.

Tror Du det, doktorn? [En broder säger: "Ja." — Utg.]

⁵⁶ Ser Ni, alltsammans bara hoprullat. Och vi tog det, som Jesus sa här. De frågade tre frågor, ser Ni. "När kommer de här sakerna att vara? Vad kommer tecknet på Din Tillkommelse att vara? Och vad är världens ände?" Och Han kom rakt ner . . . Och vi drog dem, varenda en, under det där, utom ett. Vad var det? Sjunde Inseglet. Varför? Ser Ni, det är inte känt. Så är det. Varenda en av dem kom raka vägen ut. Jag jämförde dem, helt exakt, fram och tillbaka.

⁵⁷ Och jag, då jag skrev igår kväll och kom in dit och måste . . . Jag gick tillbaka för att titta på min gamla anteckning, som jag gjorde — gjorde längre tillbaka. Nåväl, jag såg, var jag satte det ena på det andras plats, så där. Jag korsade dem fram och tillbaka. Det är, vad jag gjorde. Jag antar, att Ni fattade det. Fattade Ni det, Ni? Förstår Ni?

⁵⁸ Jag hade skrivit ner här, vad jag tänkte skriva borta på *den här* andra sidan, och skrev det *här* borta. Satte — satte dem båda, 9, 11, eller 9, 6, eller vad . . . Eller 6 och 11, och — och — och 9 och 11, vilket det inte var så. Det var tvärtom, nästa vers under den. Förstår Ni? Och så var det, svaret, mellan pesten och kriget, ser Ni. Det var där, det var.

⁵⁹ Så jag var bara så lycklig! Jag bara höll igång, som om jag var en — en . . . Jag njöt av stimulansen från uppenbarelsen. Så jag — jag satte det, det här här borta. Satt där med en blyertspenna, rättare sagt en penna, och jag satte 11 på båda ställena, där det inte skulle ha varit. Jag tror. att det var 9 istället för 11 för den andra sidan.

⁶⁰ Men såg Ni nu, hur fullkomligt de motsvarade varandra? Glöm nu inte det! De motsvarade varandra fram till det Sjätte och stannade där, ser Ni. Och ge akt på — ge akt på öppningen av Inseglen, det kommer fram till det Sjätte och stannar där.

Bara ”Tystnad i Himmelen”, det är allt det står, ”i en halv timmes tid”.

61 Nu — i de här, nu, ser Ni. . . Jag måste skynda mig och svara på de här. För, ser Ni, var och en av dem är en fyra veckor lång predikan, ser Ni, för — för var och en, och man kommer in på någonting annat. Men jag menar inte att göra det, för jag vill få tag i vars och ens fråga, så långt jag kan.

62 De här jungfrurna, ser Ni, de var gjorda av. . . Det där är bara en del av dem i den tidsåldern, ser Ni. Varje tidsålder har jungfrurna. Förstår Ni? Ett — ett Insegel. . .

Ängeln kommer till församlingen. ”Till Efesus församlings ängel, skriv!” Förstår Ni?

63 Kom sedan hit bort, sedan, efter skrivelsen till församlingen i Efesus, jämför det tillbaka, ett Insegel öppnas. Det där är precis liksom vi tar fram det, försöker få alltsammans till Er, (Förstår Ni, vad jag menar?), om Herren vill.

64 Vad hade de först? Församlingstidsåldrar. Är det riktigt? Nästa sak, budskapet till församlingstidsåldrarna. Har alla det klart för sig nu? Förstår Ni?

65 Först fick vi tag i församlingstidsåldrarna och fick tag i historien, la ner kyrkomötet i Nicaea och kyrkomötena före Nicaea och allting, som vi kunde finna i historien, och fann, att den korrekta tolkningen av Ordet stämde exakt med historien. Och tog det vidare fram till den här tiden, i detta Laodicea. Och man — man behöver ju inte ha historien om det, det här skapar historia nu, ser Ni. Där är det. Och visade sedan, vad som skulle vara i den här tidsåldern.

66 Nu kommer vi tillbaka med Inseglen och öppnar det där Inseglet. Gud öppnar det där Inseglet åt oss. Vad är det? Först är där en budbärare, församlingstidsålder, sedan kommer de Sju Inseglen.

67 Nu finner vi den förvrängning, som drabbar i den sjunde församlingstidsåldern. Men det Sjunde Inseglet uppenbarar ingenting om vad, som kommer att hända med den. Förstår Ni? För vid slutet av den församlingstidsåldern ska det komma en profetisk gåva, som ska uppenbara de här sakerna. Förstår Ni? Följer Ni med? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] All right. Lägg nu märke till, hur vart och ett av de där Inseglen. . .

68 Sedan kom jag hit bort och de där tre frågorna, som man frågade Jesus Kristus: ”Vad, när kommer de här sakerna att vara: ’Där kommer inte att vara en enda sten på en annan.’? När kommer det här att tas ner, detta världens religiösa centrum, och ett annat sättas upp? Ser Du, när kommer det att vara?” Antikrists ritt. Förstår Ni? Och vad gick ut för att möta den? Ordet, Ordet mot ordet.

⁶⁹ Sedan stadgade det sig till politik och allting annat, och där gick oxen och arbetade. Förstår Ni? Det där är exakt det andra här. Och Jesus sa så i Matteus 24, ser Ni. Så kom vi fram ifrån det där till reformatörernas skarpsinnighet, Människoväsendet gick ut för att möta det. Det är, vad som skedde. Sedan kom vi fram, därefter, till Fjärde Inseglet, då antikrist blev ett gytter och fick ett namn: "Döden".

⁷⁰ Ge nu akt på, vad Jesus sa! "Och han skulle kasta henne i elden och till och med döda hennes barn." Det där är döden, som rider. Det där är både protestanter och katoliker, dödens märke på varenda en av dem. Ser Ni, "Hon och hennes barn avlivas." Så om Du är beroende av Ditt samfund, är det bäst, att Du kommer bort ifrån det på en gång.

⁷¹ Och då det sedan kom till det Sjunde Inseglet, stannade Jesus just där. Han öppnade det Sjätte Inseglet genom att säga: "Månen skulle vändas i blod och mörker och allting." De här sakerna skulle äga rum. Vi kom raka vägen hit bort och öppnade det Sjätte Inseglet. Sedan det Sjätte Inseglet hade öppnats, svängde vi direkt tillbaka och visade samma sak.

⁷² Var så goda, tre olika ställen i Skriften, som band dem samman med uppenbarelsen. Förstår Ni? Se upp! Stället där Jesus sa så, stället där Han öppnade Boken, den var gömd allt sedan världens grund lades, och så den här tidens uppenbarelse här, som placerar det precis där inne, binder ihop de tre. Och tre är ett vittne. Så det är sant. Det är absolut sant.

⁷³ De här jungfrurna, nu, som kom med här, de är de, som somnar, och så utgörs hela kroppen tillsammans av den gruppen. Det där kommer att göra . . . Ser Ni, att utgöra de — de visa jungfrurna. Och de ovisa jungfrurna är de, som startade fordom på samma gång, som de visa jungfrurna startade, antikrist, och de är de, som försöker köpa Olja.

⁷⁴ Titta nu bara här, och se hur fullkomligt, vart man än går! Om jag kunde stå här och tala om de saker, som uppenbaras i det där rummet, ska jag säga Er, att det skulle snurra Era huvuden runt. Men hur ska man kunna göra det, då man har en hel sak här?

⁷⁵ Och så, av någon annan anledning, då man kommer bort ifrån människorna, då börjar hemligheter att öppnas. Då ser man saker, som man inte skulle våga säga till människorna också. För, ser Ni, om det gjordes, skulle de börja starta små ismer.

⁷⁶ Och låt oss sedan titta på, vad den här lilla helbrägdagörelsegåvan har gjort, hur den förvirrade församlingen! Alla hade en förnimmelse, alla hade *det här*, och djupt i mitt hjärta, (Gud vet, att det är sanningen.), visste jag, att det inte var rätt, för Han sa så till mig. Förstår Ni? Utan det var en falsk efterapning, bara för att villa bort människorna. Det där är riktigt, nu. Men, ser Ni, nu kan man inte säga de där sakerna. Bäst att bara låta bli det.

77 Och kommer Ni ihåg det Tredje Rycket? Han sa: ”Tala inte om det för någon!” Vad sa jag det där var? Hur många kommer ihåg det där? Visst. Kommer Ni ihåg, jag stod där och försökte trä i den där öljetten i den där lilla skon i synen? Han sa: ”Man kan inte lära pingst-babies övernaturliga saker.”

78 Jag sa: ”Det här kommer att vara det Tredje Rycket, och det kommer inte att bli känt, så hjälp mig genom Guds nåd!”

Nu — nu är vi — vi är ända framme vid ändens tid nu. Det kommer inte att dröja så länge, innan Nådstolen blir Domarsätet. Medan Du ser de här sakerna komma in och de här människorna, som kommer in, är det bäst, att Du kommer in också, om Du inte redan är inne. Förstår Du?

79 ”Församlade på himmelska platser”, nu, ser Ni, det betyder också mer än att bara fröjda sig. ”På himmelska platser”, om man verkligen är församlade i Kristus, är det någonting skrämmande.

80 Att stå bredvid denne Herrens Ängel, man tror, att man bara skulle ropa och skrika. Det där, det är inte så. Det skrämmer en till döds, nästan. Förstår Ni? Så, ser Ni, det — det är skillad på att bara fröjda sig och bubbla och dansa, vilket är all right, och att sedan komma fram till den verkliga saken. Förstår Ni? Förstår Ni? Det är där fruktan finns. Det är någonting skrämmande. Inte så att man fruktar, att man är förlorad, men verkligen inför en änglalik Varelse, och Den Helige Ande själv står där.

81 Det där kommer nu att vara en del av Bruden. Det där är, vad som kommer att utgöra den, ser Ni, alla de där, som sover. Och kan vi inte absolut se . . .

[Bandinspelningssystemet krånglar. Blankt ställe på bandet. — Utg.] . . . ber nu, att Du ska bevilja människorna helbräddagörelse genom att de här näsdukarna läggs på. I Jesu Namn. Amen.

Är det nu all right, nu? [Bröderna säger: ”Amen.” — Utg.] Tack! Var det någon, som trampade på någonting? [En broder säger: ”Det blev för många bandspelare på den där linjen.”] Alltför många bandspelare satte för hårt tryck på den. Förstår Ni? All right, byt det bara! Få bara tag i ett band och byt ut bandet och gör det efter det där! Lägg nu märke till nästa fråga, nu!

174. Bör evangelisterna fortsätta på fältet?

82 ”I denna stund”, menar de naturligtvis. Förvisso, för all del! Ändra inte på någonting! Om Jesus kommer imorgon, predika idag som om det skulle dröja tio år från idag, men lev, som om det skulle vara i den här stunden!

83 Bli inte betänksamma nu! Det är det, jag försöker varna Er för, ser Ni. Var bara inte konstiga, besynnerliga! Ändra inte på någonting! Men om Du gör någonting fel eller gör ont, så

omvänd Dig, ser Du, kom tillbaka till Gud! Fortsätt med Din evangelisttjänst precis liksom Du alltid har gjort!

⁸⁴ Om Du bygger ett hus, fortsätt att sätta upp det! Om Jesus kommer imorgon, kommer Du att befinnas trofast i det, som är Din plikt. Om Du bygger en kyrka, så fortsätt, sätt upp den! Jag skulle hellre lägga mina pengar på någonting sådant, än att bli funnen med dem i min ficka. Förstår Ni?

⁸⁵ Så bara — gå bara vidare, fortsätt som Du är! Förstår alla det nu? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Fortsätt vidare, och gå bara vidare som Du är! Stanna inte bara, nu! Gör inte någonting. . . Fortsätt bara vidare som Du är! Fortsätt att tjäna Herren!

⁸⁶ Till exempel, nu, om Du — om Du arbetade åt en man, och Du visste, att det var femton minuter tills det var dags att sluta. "Tja", skulle Du säga, "hm, bara femton minuter till, jag kan ju bara gå bort och sätta mig ner." Du skulle få avdrag för de där femton minuterna.

⁸⁷ Om Du planterar vete, så plantera Ditt vete! Om Du gräver potatis, fortsätt, gräv upp dem! Säger Du: "Ja men, ingen kommer ju att äta dem." Det gör ingen skillnad. Gräv upp dem ändå! Förstår Ni? Ja. Fortsätt bara som Du är!

⁸⁸ Jag fick ett brev från någon här om dagen. Någon hade sagt till dem: "Nåväl, tiden är inne. Sälj bondgården! Nu kommer Du inte att behöva maten Du lever på på bondgården", sa de, "för det här Tusenårsriket kommer att börja, och Du kommer inte att behöva den. Så sätt bara igång, Du. . . Och medan Vedermodans period pågår, Dina barn är ju inte frälsta, så låt bara dem. . . Låt — låt barnen få bondgården, så de kan äta av den, men Ni alla, sälj Er bondgård!", och — och någonting liknande. Och å, de hade det. . .

⁸⁹ Jag sa: "Oj, oj!" Om jag visste, att Han kom imorgon, och jag var bonde, skulle jag ta in min skörd idag. Visst. Om Han gjorde mig till bonde, tänker jag hålla mig till min plikt. Det är riktigt. Om Han gjorde mig till mekaniker, sa vem. . .

⁹⁰ Någon sa här om dagen, han sa: "En man kom in och sa: 'Säg, broder, vet Du vad?' Han sa: 'Jag ska ge Dig reservnycklarna, jag köpte en ny bil.' Han sa: 'Jag ska ge Dig reservnycklarna.', sa så till sin pastor. Han sa: "Jag ska ge Dig reservnycklarna, för Bortryckelsen kan ju komma, som Du vet, och", sa han, 'då behöver jag den inte längre.'" Pastorn skulle komma att missa den, ser Ni. Å! Det är att göra sig redo, eller hur? All right. Men det där är — det är så det är, ser Ni, vi får inte vara på det viset.

⁹¹ Vi måste vara en — en sund, gedigen kristen, ser Ni, så att jag är satt här för att arbeta ända till sista minuten. Jag har ett arbete att utföra, och jag vill bli funnen trofast på min plikts post. Om Han kommer i förmiddag, vill jag stå just här i talarstolen.

92 Du säger: ”Broder Branham, om det var meningen att Han skulle komma i förmiddag, borde Du inte vara *där* ute, då?” Nänämensan!

93 Det här är min plikts post. Jag kommer att stå just här och predika, då Han kommer, och säga samma saker, som jag gör nu. Så då Han kommer, kommer jag bara att flytta mig raka vägen ut tillsammans med Honom, ser Ni.

94 Om jag hackar potatis, kommer jag bara att hacka på precis så fort, som jag kan. Då Han kommer, kommer jag bara att släppa hackan och ge mig iväg.

Kommer Ni ihåg jubelåret? Om de hackade — hackade med en hacka, fortsatte de bara att hacka. De visste, att jubelåret var kanske om tio minuter, och basunen kommer att ljuda vid jubelåret. De bara fortsatte att hässa hö, eller vad de nu gjorde. Men då basunen ljud, då släppte de högaffeln och gick. Förstår Ni? Så är det, fortsätt bara att hässa hö, tills basunen ljuder! All right.

[Det hörs ett fräsande från någonting i närheten. — Utg.]
Fråga: ”Enligt öppningen. . .” Gjorde det. . .? Hände någonting? Va? Det — det fräste till här uppe. En fråga:

175. Enligt öppningen av det Femte — Femte Inseglet, måste — måste Moses och Elia dö. Hur är det med Enok?

95 Jag vet inte. Förstår Ni? Jag — jag. . . Om jag inte vet, kommer jag bara att tala om för Er, att jag inte vet. Förstår Ni? Jag — jag vet inte — vet inte alla svaren, människor. Jag — jag vet inte. Och om jag inte vet, kommer jag att tala om för Er, att jag inte vet. Om jag faktiskt vet. . . Jag kommer inte att tala om det för Er, förrän jag faktiskt vet, ser Ni. Men jag — jag vet inte.

96 Jag har ofta undrat över det där själv. Där var Enok. . . Jag ser Moses komma, och Elia kommer tillbaka, och de blir dödade, ser Ni, men nu ryktes Enok upp i förtid. Jag har ofta tänkt och undrat själv: ”Jaa, hur det är med det där?”

97 Men då är det här den enda tröst, jag kan säga, det är det här. Lägg nu märke till, att Moses bara tjänade Gud i fyrtio år. Förstår Ni? Han var — han var etthundratjugo. Men tjugo år. . . De första fyrtio åren, menar jag, fick han sin utbildning. Är det riktigt? De andra fyrtio åren tog Gud ut den ur honom. Och de tredje fyrtio åren tjänade Han Gud. Förstår Ni? All right. Men Enok vandrade femhundra år inför Gud och var oklanderlig. Förstår Ni? Förstår Ni? Så Moses kommer tillbaka för att tjäna litet längre, han och Elia.

98 Det där, nu, jag säger inte, att det är rätt, ser Ni. Jag bara ger Er det som en tanke, ser Ni. Men att bara säga vilken del, det vet jag inte. Jag kan faktiskt inte tala om för Er, vad — vad som hände där, eller vad Gud kommer att göra.

176. Vad är namnet på... Som människorna i Uppenbarelseboken 3:12 kommer att heta?

⁹⁹ Jag — jag vet inte. Ja. Han sa: "Ge dem ett nytt namn!" Jag — jag — jag vet inte, vad det är, ser Ni. Det kommer troligen att ges tillkänna, då vi kommer dit, men jag — jag vet inte nu, vad det är, ser Ni. Ser Ni, Han kommer att göra det där. Förstår Ni? Han ger dem ett nytt namn, som — som bara de själva vet. Förstår Ni?

177. Broder Branham, finns det nu något Skriftställe, som tillåter äktenskap efter skilsmässa? Det här är mycket viktigt.

¹⁰⁰ Det står: "Viktigt." Ja, det är orsaken. . . Det gäller inte det här. Så långt jag kan se, min broder eller syster, vem det än är, finns det inte det, med mindre ens make eller maka är död. För Bibeln säger: "Vi är bundna till dem så länge, som de lever." Förstår Du?

¹⁰¹ Så, huruvida det finns "något Skriftställe"? Det är, vad som frågades här: "Finns det Skriftställe?" Förstår Ni? "Finns det något Skriftställe?" Inte som jag kan finna, ser Ni, inte som jag kan finna.

För Paulus sa, att det — det gifta paret: "Om maken eller maken är död, så är de då fria att gifta sig med vem de vill i Herren." Men fram till dess, men ge akt på, att man tar det: "Tills döden skiljer oss åt." Så är det. Man gick ed på det, ser Ni.

¹⁰² Så jag tror inte, att det finns det. Om det nu är så att. . . Om Du har funnit något, och det är korrekt, å, all — all right. Men för min egen del finner jag — finner jag inget.

178. Vad betyder "Se till, att du inte skadar oljan och vinet!" i Uppenbarelseboken 6:6?

¹⁰³ Det är Den Helige Ande. Förstår Ni? Vi har just gått igenom det där. Troligen någon, Ni vet, som kom in litet sent för Budskapet, de. . . Nåväl, för de andra banden, ser Ni.

"Skada inte oljan och vinet!" Vad betyder oljan och vinet?

¹⁰⁴ Oljan, som vi tog det symboliskt, betyder Den Helige Ande. Förstår Ni? Vinet är. . . , och oljan är hopkopplade i Bibeln, i tillbedjan. Förstår Ni? Och vinet, som vi la ut det, det var där jag fick idén, "Stimulansen". Vinet stimulerar. Och vinet i sin — sin motbild till dess naturliga stimulans är uppenbarelsen.

¹⁰⁵ Tänk nu bara! Vad stimulerar Församlingen? Uppenbarelsen. Förstår Ni? Så vinet, det nya vinet, skulle vara. . . Se upp nu! Oljan och vinet gick tillsammans i offret, gick tillsammans i — i församlingens gudstjänst. Lägg nu märke till det, symbolerna tillsammans, hopkopplade.

¹⁰⁶ Om Du har en konkordans, så titta och se en hel kedja, där vin och olja är tillsammans i gudstjänsten! Om Du har en — en Crudens, å, det står där uppe.

¹⁰⁷ Lägg nu märke till detta! Men nu, ser Ni, är Oljan alltid Den Helige Ande. Vi finner det där i Hesekiel. Och vi finner det i Gamla Testamentet. Vi finner det genom hela Nya Testamentet.

¹⁰⁸ Varför smörjer vi de sjuka med olja? Vi smörjer de sjuka med olja, för att det symboliserar utgjutelsen av Den Helige Ande över dem. Förstår Ni? Och så hade den visa jungfrun Olja, den ovisa hade ingen Olja, Ande, ser Ni. Det där är nu Oljan. Och så vinet, det — det är . . . Om oljan representerar, representerar Gud. Gud är Ande. Förstår Ni?

¹⁰⁹ Gud är Ordet. ”I begynnelsen var Ordet, Ordet var hos Gud. Ordet blev gjort till kött, och detta var Gud.” Nu då, om Ordet nu i . . . Sitter här i en naturlig form nu, är vinet liksom vattnet, det, rättare sagt uppenbarelsen, som uppenbarar den där tolkningen av Ordet, vilket stimulerar den troende, ser Ni. Oj, de säger bara: ”Jag har aldrig sett Det förr! Oj! Glory!” Vad är det där? Stimulansen, ser Ni, av uppenbarelsen, ser Ni.

¹¹⁰ Jag visste inte heller det där förrän här om dagen, då jag satt där. Förstår Ni? Det där är nu: ”Vad betyder oljan och vinet . . .?” Det där var: ”Se till, att Du inte skadar!” Det där var ryttaren på den svarta hästen. Och det var under den mörka medeltidens tid, församlingens tredje tidsålder. Lägg märke till det! Och i det där: ”Det finns bara litet grand av Den kvar, bara litet grand, men skada Den inte!”

¹¹¹ Och jag tror, att om Du får tag i det där, det — det Tredje Inseglet, på band, så ska Du . . . Du kommer att finna det där, där vi förklarade det i detaljer, rättare sagt i detalj.

179. Broder Branham, är Lammets Livsbok och Livets Bok samma Bok?

¹¹² Visst, ser Ni, för det är där hela återlösningen är skriven, i den Boken. Förstår Ni? Deras namn var i . . . Man säger: ”Ja, våra namn är satta i Lammets Livsbok, broder Branham. Jag — jag fick det ditsatt här om kvällen.” Nej, det fick Du inte. Nej, det fick Du inte. Du kom bara underfund om, att det fanns där här om kvällen, det var . . . , ser Du, för deras namn skrevs innan världens grund lades. Förstår Ni? Det är, alltsammans är samma Bok, ser Ni.

180. Broder Branham, är det nu sant, att — att varenda jude, född sedan Kristus kom, kommer att bli frälst? Och vilka är de etthundrafyrtiofyrtusen? Är de de förutbestämde, som ska beseglas med Den Helige Ande? Och vad är deras uppdrag?

¹¹³ Det är ungefär tre frågor i en där. Men här är den första:

Är — är det sant, att varenda jude, född efter Kristus, som kom in i världen, kommer att bli frälst?

¹¹⁴ Nej. Ingenting kommer att bli frälst, bara de, vilkas namn sattes i Lammets Livsbok innan världens grund lades, jude

eller hedning. Förstår Ni? Det är allt. Boken innehåller den där hemligheten och Boken håller bara på att öppna den nu, inte vars och ens namn utan vad Bokens hemlighet är, medan den kallar de där namnen. Förstår Ni det där nu äntligen? Förstår Ni?

115 Det står inte i Boken: ”Nu kommer Lee Vayle att bli frälst under den här församlingstidsålderns tid, eller — eller Orman Neville.”, eller vem det nu är. Nej det står inte så. Den visar bara hemligheten, utvecklar hemligheten med vad saken är. Men vi själva tror Det genom tron. Det är, vad jag sa här om kvällen.

116 Någon sa: ”Nej, det är ingen idé att jag försöker det. Broder Branham sa, att det bara skulle bli en frälst från Jeffersonville.” Förstår Ni? Nu, ser Ni är det där en liknelse. Det där — det där — det där är inte, det — det är inte så. Det kan bli tusenden frälsta. Jag vet inte. Jag hoppas, att varenda en av dem blir frälst, ser Ni, men jag vet inte.

Men det är så här jag vill tro på det: ”Jag är denne ende.” Du tror detsamma för Dig. Om Du inte gör det, då är det något fel på Din tro, Du är inte säker på, vad Du gör.

117 Hur kan Du — hur ska Du kunna gå fram dit mitt framför döden, då Du inte är alltför säker på, om Du är frälst eller inte? Förstår Du? Hur ska Du kunna gå ner här och säga till den här ofärdige mannen, som ligger här, förblindad och förvriden: ”SÅ SÄGER HERREN. Stå upp! Jesus Kristus gör Dig frisk.”?

118 Hur ska Du kunna stå, då den där gamla kalla stela kroppen ligger där, som är död och har varit död i timtal och ligger där kall och stel, och säga: ”SÅ SÄGER HERREN, stå upp på Dina fötter!”? Då är det bäst, Du måste veta, vad Du talar om. Förstår Du?

119 Nåväl, säg: ”Döden gör anspråk på allting. Det är borta alltsammans.” Ja, men då Guds Ord uppenbaras, och man vet, att det är Gud, det ändrar på saker. Det är riktigt.

120 Ja, de här judarna är nu inte. . . Alla judarna kommer inte att bli frälsta. Nänämensan. De kommer inte att bli frälsta, bara de som. . . Då Han talar om — om jude, ”jude”, bara som ett namn, som gavs åt dem, sedan de lämnade. . . Jag tror, att Nebukadnessar därborta började kalla dem för ”jude” först, för att Juda stam togs dit. Och nu fick de namnet ”jude” för att de kom från Judéen, och de fick namnet jude.

121 Men nu är det annorlunda med Israel. Israel och jude är helt och hållet olika. Varenda jude — varenda jude är inte någon israelit, ser Ni. Nej, han är bara jude. Men Israel då. . . Paulus sa aldrig, att alla judar ska bli frälsta. Han sa: ”Hela Israel ska bli frälst.” Varför? Israels namn, det är — det är återlösningens namn hela vägen tillbaka. Förstår Ni? Och hela Israel kommer att bli frälst, men hela Judéen — judendomen kommer inte att bli frälst. Förstår Ni?

122 Precis liksom hedningarna, det kommer att vara en. . . Det finns tusenden gånger tusenden människor, ja, bokstavligen miljoner i de här organisationerna, och de kallas "kristna, Kristi församling", och alla sådana där namn. Det där betyder ingenting. Inte. . . Det där betyder inte, att de kommer att bli frälsta.

Folk säger: "Nu måste man ju tillhöra *det här* eller *det där*, en organisation, en viss organisation. Om inte Ditt namn finns i vår bok, är Du förlorad." Det där är sekterism. Förstår Ni? Det där är sekterism. Förstår Ni?

123 Det finns bara ett enda sätt, som man kan bli frälst på, och det är: "Inte den som vill eller den som löper, den som. . . Så det är Gud, som visar barmhärtighet." Och genom Sitt förutvetande förutbestämde Gud en Församling till Sin härlighet, och det är dessa, som blir frälsta. Riktigt. Nu är Din tro så förankrad Där!

124 Du säger: "Ja, min tro är förankrad Där." Och titta, vilket slags liv, Du lever! Du ser, att Du inte ens är lämpad för det Där. Ditt ankare är fel. Du har det på sand istället för en klippa. Den första lilla vågen kommer att kasta av det. Hmpf.

125 Låt Ordet uppenbaras i någonting! "Min församling lär inte Det Där!" Det visar, just då, att Du inte var förankrad på någon klippa. Du var i sanden. Hrm. Det är riktigt. Så nu ser Ni, nu.

Och de etthundrafyrtiofyratusen, är de de förutbestämda?

126 Jajamensan. Det är Israel, det andliga Israel.

127 Tänk bara, det kommer att vara miljoner av dem där inne. Jag vet inte, hur många, som är där inne nu, en hel grupp antar jag, men de kommer inte att bli frälsta allesammans, för att de är i Judéen. Förstår Ni?

Har Ni någon idé om, hur många som är där inne nu? Jag vet inte. Men de är troligen. . . Efter att den här sista förföljelsen börjar uppstå. . . De samlas vid. . . Ni vet, jag har ett ljudband om dem, som jag tar med mig västerut nu till — till en av förbundsförsamlingarna, som är i. . .

128 Det är bara den gamla. . . Å, jag glömmer det nu. Den satte igång. . . De har dem där nere i Afrika. Dutch Reform. Det är Dutch Reform-församlingen, som förbundet är. Om det nu är någon av Er, som sitter här, ska jag tala om för Er varför. Ni håller Er fortfarande till den där gamla Heidelbergkatekesen, och det är den exakta orsaken till, att Ni fortfarande är i. . . Fortfarande är Dutch Reform. Så Ni kanske putsar upp Er med ett amerikanskt namn. Det där är — det där är bakgrunden till det, för Ni undervisar från denna samma katekes, den gamla Heidelberg. Fråga Er pastor, Ni, om det där inte är rätt! Förstår Ni? Så lägg nu märke till det här!

Etthundrafyrtiofyratusen, är de förutbestämda till att bli beseglade med Den Helige Ande?

129 Jajamensan. Det är exakt rätt. All right. Om det nu är något . . . Om jag nu är . . .

Om jag inte svarade, så att det passar Dig, å, kanske jag har . . . Jag skulle kunna ha fel, ser Du. Men det här är så långt jag vet, ser Du. Det här är så långt jag vet.

181. Broder Branham, eftersom Du har knogat på eller kno . . . , om ormens säd . . . (Hm-å, jag la aldrig märke till den här. Den här smög sig på mig.) . . . ormens säd den här veckan, är det passande att ställa den här frågan? Mina vänner har bett mig att förklara 1 Mosebok 4:1, och jag kan inte. Vill Du hjälpa mig?

130 Den är — den är utanför ämnet. Men jag ska — jag ska — jag ska ändå göra mitt bästa med Guds hjälp. Låt oss se nu! Låt mig tänka efter bara litet grand! Jag tror, att det är där hon säger: ”Jag har fått en son från Herren.” Jag — jag tror det är det. Jag tror, att Eva sa det där där. Jag ska kolla för att vara säker.

131 För jag sa här om kvällen: sju . . . Istället för . . . Sjuhundra istället för sjutusen. Så det gör mig så nervös, ser Ni, och man måste bara vara vaksam. Och fienden på alla sidor, och man — man är medveten om det, ser Ni. Ja, det där är det.

Och Adam kände sin hustru Eva, och hon blev havande och födde Kain och sa: ”Jag har fått en man ifrån Herren.”

132 Nu tänker jag bara svara Dig på en fråga, min broder eller syster. Och kom nu ihåg, inte — inte för att slå tillbaka mot Dig, nej. Jag försöker hjälpa Dig, ser Du. Jag älskar Er och jag älskar den person, som kanske var kritisk mot det. Men jag tror inte, att den här personen är kritisk. De sa: ”Hjälp mig!”, ser Ni, för människorna tror på det, men de är bara inte tillräckligt informerade av Anden, så att de vet, vad de ska säga till den person, som har frågat dem om det där.

133 Nu säger hon otvivelaktigt här, vad frågan är, vad de säger: ”Eva sa, att hon hade fått den här mannen från Herren.”

134 Hur tror Du, att liv någonsin kunde komma, om det inte kom från Herren, om det så är rätt eller fel? Vem sände — vem sände Judas Iskariot in i världen? Tala om det för mig! Bibeln säger, att han föddes till ”fördärvets son”. Fråga dem bara om det där, var som en mask i en citron, ser Du! Förstår Du? Nu, ser Du, kan de inte — kan inte . . . Det är.

135 Lägg sedan märke till, om Du vill ta dem litet mer tekniskt. Titta, Eva talade här, om man vill ta det på det språk, som det är i här, vilket är skrivet så, att det är fördolt för de visas och förståndigas ögon. Eva här, sättet det undervisas på, att Gud var Den, som hon fick den här sonen genom. Och Han är en Ande och kan inte göra det. Förstår Du? Ge nu akt på det här, om Du vill lägga märke till det. ”Jag har fått en — en man från Herren.”

Ser Ni, man kan inte få det att låta något. . . Men det måste få sin rätta tolkning, ser Du. Jajamensan. Nänämensan, om det är så, då kommer Anden. . .

136 Och vi följer alltid vår förälders natur. Det vet Du. Titta på babyn, naturen! Nåväl, då, Adam var en Guds son, Eva var en Guds dotter, riktigt, det första i Guds skapelse, vilket inte kunde ha ett enda dugg ondska någonstans omkring sig. Ondskan var inte ens känd.

137 Varför var då Kain en lögnare, en mördare och allting annat? Var kom det där ifrån? Ställ bara Dig själv den frågan! Det där var ormens säd. Förstår Du? Säger inte Bibeln så? Ge akt på hans säd hela vägen framåt! I detta blev han. . .

138 Vem tillhör världen? Djävulen. Vem styr den nu? Djävulen. Exakt rätt. Djävulen styr världen. Han sa till Jesus, sa: ”Se, så vackert det är, hela härligheten! Jag ska ge den till Dig, om Du vill tillbe mig.” Ser Ni, det är han, som styr den. Nu äger han den.

139 Se upp nu, hans barn är visa, djävulens barn. Eller ta Kains barn, om Du vill, och följ dem ända fram genom släktregistren, så ska Du finna, att de var smarta människor varenda en av dem.

140 Men sedan dödade han då Abel, och Gud gav honom Set tillbaka, som var en förebild till den rättfärdige, för att återlösa, då han hade varit död och uppstod igen. Och därifrån. . . Se upp nu! Inte från den första, naturliga säden, de dog. Har Ni Era sinnen öppna nu? Förstår Ni? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Den första säden, av den naturliga säden, bara vanligt god, den var förebild till den moderna församlingen, Abel. För att bevara den där ätten, så att den kom fram, dog den där, så att en annan kunde uppstå, ser Ni. Så det måste vara pånyttfödelse igen. Får Ni tag i det? [”Amen.”] All right, bara så att Ni får tag i det, ser Ni. Förstår Ni?

141 Var så goda, den fullkomliga förebilden. Så även den naturlige mannen, född av — av Adam, sin far, visar denna naturliga tendens. Fungerar inte, den naturliga människan fattar inte det, som hör Gud till. Så det fanns en Man, som kom på naturligt sätt och dog för att återupprätta det där igen, och representeras av Abels död och ersätts av — av Set.

142 Och ge akt på, vilket slags människor det där var nu, som den där anden frambringade från honom, ödmjuka bönder, fårherdar. Ge akt på, vad som kom från världens vishet här, smarta män, byggmästare, och — och med metaller och alla slags smart intelligens osv. Titta var de hamnade till sist, långt, långt där nere, och Gud förgjorde varenda en av dem, varenda en av dem, och frälste de ödmjuka. Sa inte Jesus i Matteus 5: ”De saktmodiga ska ärva jorden.”?

143 Så, ja, oroa Er inte! De har inte en enda fot att stå på. Förstår Ni? De tror inte, att det där är Kains son. Men vi har ett ljudband

om det där, om Du skulle vilja höra det förklarar i detalj. Förstår Du? Nänämensan.

144 Och jag såg, att de hade ett stycke i tidningen där uppe, där vetenskapen nu ska bevisa, att; ”Eva åt aldrig ett äpple. Hon fick en aprikos.” Förstår Ni? Jag har tidningen där uppe, hemma, nu, ser Ni. ”Det var en aprikos.” Hur — hur långt kan folk . . . Det där är ett köttsligt sinne, ser Ni.

”Sedan gick Moses faktiskt aldrig över vattnet. Han gick över genom ett hav av vass, förde Israel över vid övre änden av Döda Havet. Det fanns en massa vass där, ett helt hav av vass, just där vattnet hade varit en gång och sjunkit. Och Moses tog en genväg och gick runt den där vägen.” Och de ortodoxa kyrkorna accepterade det. Man har sett det. De ortodoxa kyrkorna accepterade det, att det där var så.

145 Å, människa, kan Du inte se denna ormens säd, denne antikrist, då hela saken ligger precis där? Visst. Jajamensan.

Broder Branham, var snäll och be för min lilla . . . (Ja, det där är ett böneämne, jag ser det.) Be för min lille sonson, mycket sjuk i influensa. Han är på Riverview Hotel.

146 Herre Jesus, den här stackars personen här skrev aldrig det där förgäves. Hon har sett Dig helt frivilligt ta bort till och med reumatisk feber från en liten pojke här om kvällen. Hon vet, att Du är den store Guden, och vi ber för den där lille pojken. I Jesu Kristi Namn, må han bli helad! Amen.

147 Då någon skriver någonting, är det inte förgäves. De — de — de har en . . . Hur enkelt det än ser ut för oss, och hur mycket av det, men — men det finns någonting bakom det, ser Ni, den där damen, den där lille pojken, någonting.

182. Är den Elia, som kommer för att predika för judarna, den verkliga mannen, som levde på jorden, eller kommer han att vara Elias ande i någon annan man?

Det där är jag nu rädd för att säga. Jag vet inte. Förstår Ni? Låt mig läsa det där igen!

Är den Elia, som kommer för att predika för judarna (å, ja) den verkliga mannen, som levde på jorden, eller kommer han att vara Elias ande i någon annan man?

148 Om jag nu kunde svara på det där korrekt, skulle jag kunna berätta för Er om Enok, ser Ni. Men jag — jag kan inte göra det, ser Ni. Det enda jag vet är bara, att Skriften säger vad det kommer att vara. Och nu kan det ju vara så, att . . . Nu är jag — jag är liksom böjd för att . . . Låt mig nu säga det på det här sättet! Och jag hoppas att ljudbandet, bröderna på ljudbanden, kommer att förstå det här. Jag är böjd för att tro, att det kommer att vara smorda män med deras ande. För, ser Ni, han säger: ”Vilar inte . . . på Elisa? Vilar inte Elias ande över Elisa?” Ser Ni, ”Elias ande”. Och han gjorde precis som Elia gjorde, ser Ni.

Så jag, om jag. . . Men jag kan inte säga, att det där är sant. Jag — jag vet inte, ser Ni. Jag är ärlig mot Er. Jag vet inte.

183. Broder Branham, skulle Du vilja vara snäll och svara på den här åt mig om dopet? Matteus 28:19 lär: "Fadern, Sonen och Den helige Ande." Och Petrus i Apostlagärningarna 2:38: "i Herrens Jesu Namn." När hände den här förändringen i Apostlagärningarna? Nu tror ju jag på: "i Herrens Jesu".

¹⁴⁹ Nåväl, broder eller syster, vem som än skrev den, det — det hände inte någon förändring, ser Du. Det. . . Och Petrus gjorde exakt det, som Jesus sa, att han skulle göra. Om nu någon kom och sa: "Använd titlarna Fader, Son och Helig Ande!", så gjorde de, det Petrus sa, att man inte ska göra, och det Gud sa, att man inte skulle göra. Förstår Du? Nu sa Jesus, att. . .

¹⁵⁰ Vi ska bara — bara ta ett litet stycke, där jag bara vill visa Dig någonting här. Lägg märke till det! Lägg märke till det nu, om Du är här, personen. Jag ska lägga tre bitar material här. Titta nu! [Broder Branham placerar tre föremål som illustrationer. — Utg.] *Det här är Fadern, det här är Sonen, det här är Den Helige Ande, som treenighetsfolket tror på dem, tror, att de är tre åtskilda individer. De tror det. Förstår Du? Nåväl, då, låt mig nu. . .*

¹⁵¹ Och så i Matteus 28:19 sa Jesus: "Gå Ni ut i hela världen och predika Evangeliet för varenda skapelse! Han. . ." Nej, ursäkt mig! Jag citerar Apostlagärningarna nu, eller i Apostlagärningarna 2, tror jag. Nej, Lukas 24:49 är det, jag citerar. Han sa. . . Låt mig läsa det, då har jag det, ser Ni, och då. . . för här om dagen sa jag det där, då jag inte. . . Jag vill vara säker på, att jag får det här rätt. Jag — jag vet titeln på det Du säger där, men jag vill ha tag i precis, vad Han sa. Låt oss börja med 16:e versen i det 29:e! "Sedan då de elva satt till bords. . ."

Sedan gick de elva . . . bort till Galilèen, till berget som Jesus hade avtalat med dem.

Och då de såg honom, tillbad de honom, men en del tvivlade.

Och Jesus kom och talade till dem och sa: "All makt i himlarna och på jorden är given åt. . . Alla makter är givna åt mig i himlarna och på jorden.

¹⁵² Var är nu Guds makt? Var är Gud någonstans? Om all makten från Himmelen och all makten, som finns på jorden, har blivit given, var är nu Gud någonstans? Där är Han, ser Du. Det är Den, som talar till Dig. All right.

Gå ni därför och undervisa alla nationer och döpa dem i namnet på Fadern och på Sonen och så på Den helige Ande!

153 Treenighetstolkningen av det där, nu: "Jag döper Dig i Faderns namn, i Sonens namn, i Den Helige Andes namn." Det där finns inte ens i Den Heliga Skrift. Förstår Du? Han sa: "Döp dem i Namnet på Fadern och på Sonen och på . . ." Inte i de . . . , och sätta ett namn före var och en. Ett enda Namn! Se upp här! Det står inte: "Döp dem i namnen!" N-a-m-n, ett enda Namn, "I Namnet på Fadern, Sonen och Den Helige Ande." Förstår Du?

154 Nu vill jag fråga Er. Är "Fader" ett namn? [Församlingen säger: "Nej." – Utg.] Är "Son" ett namn? ["Nej."] Hur många fäder finns det här? Vilken av Er heter "Fader"? Hur många söner finns det här? Hur många människor finns det här? Förstår Ni? Nåväl, vilken av Er heter "Fader", "Son" eller "Människa"? Förstår Ni?

155 Liksom en kvinna sa en gång, hon sa: "Broder Branham, 'Den Helige Ande' är ett namn. Det är en Person."

156 Jag sa: "Jajamensan. Jag är en person, men jag heter inte 'Person'. Jag är en person, ser Du. Mitt namn är William Branham, men jag är en person."

Den Helige Ande är en Person. Det är, vad Den är. Det är inte ett namn, det är Gudspersonens titel. Förstår Ni? Det är en titel på Guds personlighet, vad Han är. Om nu – nu . . .

157 Han sa: "Gå Ni därför och undervisa alla nationer och döp dem i Namnet på Fadern, och på Sonen, Den Helige Ande." Inte "i Faderns namn, Sonens namn, Den Helige Andes namn." Inte heller "i *namnen* på Fadern och på Sonen, Den Helige Ande", utan "I Namnet på Fadern, Sonen och Den Helige Ande". Och om "Fader, Son och Helig Ande" inte är några namn, hur är det då med det?

158 Säg, om det är "namn", nåväl, vilket? Om man vill kalla ett av dem för ett namn, vilket namn är det? Om man vill kalla titeln för ett namn, så vilket namn, i vilken titel är det man vill döpa, "Fadern" eller "Sonen"? Det är i ental, ser Ni.

Nu slår vi upp här i — i . . . Och det där är Matteus sista bok.

159 Liksom jag alltid har förklarat det. Om man läser en kärlekshistoria, och det står: "John och Maria levde alltid lyckliga därefter." Ser Ni, det är för att man inte — inte vet, vilka John och Maria är. Gå tillbaka till början på historien, ta reda på, vilka John och Maria är! Förstår Ni?

160 Det där är nu vad man gör här i Matteus. Man läser bara den sista delen av det. Gå tillbaka till början av Matteus, och läs, vad historien är! Det där var det sista kapitlet av Matteus och de sista verserna.

161 Liksom om man tog fram en bok, och det står: "John och Maria levde alltid lyckligt därefter. Var det där John Jones och — och Maria *Den och den*? Det var . . . Nej, det var John . . . Var det där John Henry, och var det där *Den och den*? Är det här John

Någon och Den och den? Nej, man vet inte än, ser Ni. Det enda man kan göra för att vara säker är att gå tillbaka i boken och läsa det. Ser Ni, man kan inte plocka upp en bit här. Man måste sätta ihop alltsammans för att få bilden.

162 Gå nu tillbaka till Matteus 1:a kapitel! Och det håller på och ger släktregistren ner genom 1:a kapitlet. Så kommer det ner till den 18:e versen och säger: "Nu var det så här med Jesu Kristi födelse." Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen." — Utg.]

163 Nu vill jag fråga Er en sak. Lyssna nu igen! Säg dess namn, Ni! [Broder Branham pekar på vart och ett av de tre föremålen som illustrationer. — Utg.] Vem är *det här*? Gud. . . [Församlingen säger: "Fadern."] Gud. . . ["Sonen."] Gud. . . ["Den Helige Ande."] Vilken är nu *det här*? ["Fadern."] Vilken är *det här*? ["Den Helige Ande."] Vilken är *det här*? ["Sonen."] Sonen. All right. Nu har vi det, nu. Vad sa Ni nu, att *det här* var, Gud *Vem*? ["Den Helige Ande."] Den Helige Ande. All right. All right, nu.

Nu var det så här med Jesu Kristi födelse. Då hans mor Maria var trolovad med Josef, innan de kom tillsammans, befanns hon vara med ett barn med. . .

164 [Församlingen säger: "Den Helige Ande." — Utg.] Jag trodde nu, att man sa, att Gud var Hans Fader. Nu är det någonting, som är fel, här, Han kan ju inte ha två Fäder. Det vet Ni. Förstår Ni? Nu är det någonting, som är fel. Vilken av dessa Män, om de är tre Personer, vilken av Dem är nu Hans Fader? Bibeln säger här tydligt: "Hon befanns vara med ett barn med Den Helige Ande.", Gud Fader hade ingenting att göra med det. Och Jesus sa, att Gud var Hans Fader, och vi vet, att Gud var Hans Fader. Då hade Han ju två fäder, nu är Han faktiskt utomäktenskaplig. Ser Ni nu, vart man kommer? Nu:

Då ville Josef, hennes man, som var en rättfärdig man . . . inte ville göra henne till ett offentligt exempel, skilja sig från henne i hemlighet.

Men medan han tänkte på de här sakerna, . . .

165 Kom nu ihåg, att han var en god man! Och Herrens hand är en hand liksom nu, de som är förutbestämda kommer att få tag i det. Förstår Ni?

Men medan han tänkte på de här sakerna, se då uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm, . . .

Följer Ni med i Er Bibel? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] All right.

. . . och sa: "Josef, du Davids son, var inte rädd för att ta till dig Maria, din hustru, för det som hon är gravid med är av. . .

166 "Gud Fader.?" Läste jag fel där? [Församlingen säger: "Ja." — Utg.] Visst gjorde jag det. "Det som hon är gravid med", har

ingenting att göra med Gud Fader, det är ”Den Helige Ande”. Och nu vet vi ju, att Gud var Hans Fader. Är det riktigt? [”Amen.”] Så vad är det? Den Helige Ande är Guds Ande, naturligtvis. Nu fick Ni tag i det. Förstår Ni?

¹⁶⁷ Gud Fader och Den Helige Ande är samma Person, annars hade Han två pappor. Och vilket — vilket slags person tillber man då? Vilket slags Gud har man nu? Förstår Ni? Förstår Ni? Gud Den Helige Ande och Gud Fader är precis samma Ande.

*Och hon ska föda en son, . . . (den här Mannen här) . . .
och du ska ge honom namnet . . .*

Vad? [Församlingen säger: ”JESUS.” — Utg.] ”Hans Namn!” [JESUS.] Kom nu ihåg det!

*. . . namnet JESUS, för han ska frälsa sitt folk för . . .
från deras synder.*

*Nu gjordes allt detta, för att det skulle uppfyllas, som
talades av Herren genom profeten, som Ordet kommer
till, som sa:*

*”Se, en jungfru ska bli med barn och ska föda en son,
och de . . . ge honom namnet Emmanuel, som översatt
betyder ’Gud med oss’.*

¹⁶⁸ Vad är Guds Namn? Vad är Namnet på Fadern, Sonen, Den Helige Ande? [Församlingen säger: ”JESUS.” — Utg.] Bibeln säger, att ”JESUS” var Hans Namn.

Så den här mannen, som försökte diskutera det en gång här i tabernaklet sa: ”Broder Branham har slingrat sig ur dem alla, men han kommer inte att göra det med den här.” Han sa: ”Här visar den tre olika personer, exakt, fullkomligt.” Han sa: ”Matteus, 3:e kapitlet! Här stod Johannes och predikade, här kom Sonen gående för att bli döpt. Han gick ut i vattnet, döptes av Johannes, gick tillbaka upp ur vattnet. Och ’Titta’, sa han, ’himlarna öppnades för Honom.’ Och han sa: ’Ner från Himmelen kom Den Helige Ande liksom en duva, som kom ner. Och en Röst från Himmelen, som sa: ”Detta är min älskade Son, i vilken . . .” Tre olika personer på en och samma gång.” Oj, oj!

¹⁶⁹ Ja. Det där visar bara, att folk utan dopet och inte kallade till en predikants ämbete inte har någonting i predikstolen att göra. Det är riktigt.

Jag — jag — jag skulle kunna ta den där personen nu, med Guds hjälp, och knyta honom i en sådan knut, att det skulle få hans huvud att snurra. Titta, jag bryr mig inte om, vad . . .

Inte, jag menar inte ”Jag”. Det låter inte rätt. Förlåt mig! Jag menade inte så, Herre. Jag visste inte. Jag kände, att Han stoppade mig för det där, ser Ni, så jag menade inte att säga det på det viset. Jag är — jag är ledsen. Jag tror, att Den Helige Ande skulle kunna uppenbara någon hemlighet för den personen. Det låter bättre. Hmm.

170 Det där är precis som att stämma ett instrument, då man gör någonting fel. Och som en kristen kan man veta det, att man sa någonting fel. Han tyckte inte om det där. Ser Ni, det där var att sätta in mig där. Förstår Ni? Jag är inte med i bilden alls. Jag är bara . . . Vill inte ens vara mig själv eller någonting. Bara Han, låt Honom göra arbetet! Han gör, så att det låter. Basunen är stum, rösten är bakom den, en som ger ljudet.

171 Titta nu här! Mannen feltolkade Ordet. Ser Ni, det är . . . Kom ihåg, att "Det är gömt för de visas och klokas ögon, uppenbaras för småbarn."

Här är nu den där ende Personen, Jesus Kristus, som står på jorden. Himlarna nu, naturligtvis finns det atmosfär ovanför. Ge nu akt: "Och Johannes bar vittnesbörd . . ."

172 Nu måste den där mannen säga: "*Här* är Gud Fader, och *här* är Gud Den Helige Ande, liksom en duva, och *här* är Gud Sonen, det blir tre personer." Det är fel.

173 Johannes, som stod *här* bak, visste att *det här* var Lammet. Johannes sa: "Jag bär vittnesbörd om att jag såg Guds Ande liksom ett Lamm . . ." *Där* är Gud, Anden, liksom en duva, menar jag. Där är nu samma sak, som jag sa här om kvällen, ser Ni, istället för sjuhundra, sa . . . Förstår Ni? Guds Ande! Det här var Lammet, *här*. Och Guds Ande, Duvan, var Gud. "Guds Ande kommer ifrån Himmelen. Och en Röst ifrån Himmelen sa: 'Det här är min älskade Son, i vilken jag finner behag att bo i.'"

"Alla makter i Himmelen och på jorden är givna i min hand." Förstår Ni? Förstår Ni? Förstår Ni? Det där är Han. Vad var nu Hans Namn? [Församlingen säger: "JESUS." – Utg.] Visst. Förstår Ni?

174 Så treenighetsläran så långt som att det är tre olika Gudar, den är hedendom! Det där lärdes aldrig ut i Bibeln. Det lärdes aldrig ut i lejon-Budskapet, utan det togs i bruk i det nästa, vilket var antikrist. Fråga vem Du vill, vilken teolog som helst! Det där kom aldrig annat än genom nikolaiternas lära. Det var därför, det kom ut hos Martin Luther, det var därför, det fortsatte vidare hos John Wesley och rann ner vidare i pingstvännerna.

175 På den tiden då pingstvännerna kom ut, fick de "Jesus Only"-gruppen. Nu är det där fel igen. Hur kan Jesus vara Sin egen Fader? Förstår Ni? Så det slår ut det där.

176 Men det är meningen, att det ska komma en örn-tid. Förstår Ni? Det är vid den tiden Den ska räta ut alla de där mysterierna. Förstår Ni?

177 "Fadern, Sonen och Den Helige Ande" är Herrns Jesu Kristi titlar. Ge akt på dem alla tre! Matteus sa: "Fadern, Sonen, Den Helige Ande." Petrus sa: "Herren Jesus Kristus." Vem är Fadern? "Herren sa till min Herre: 'Sätt Dig på min högra sida!'" Är det riktigt? Fader, Son, Jesus, Den Helige Ande, Logos som gick ut

ifrån Gud. ”Fader, Son, Helig Ande” är absolut Guds-personens tre titlar, uppenbarade på — på — på tre olika sätt eller tre av Hans egenskaper.

¹⁷⁸ Och för att göra det lättbegripligt för någon, som inte skulle förstå, är det liksom samme Guds tre ämbeten. Det är faktiskt samme Guds tre egenskaper. Gud uppträder i tre olika, under Fadernskapet, under Sonskapet, under Den Helige Andes ordning. Gud är fullkomlig i tre. Kommer Ni ihåg antikrists tal, fyra? Förstår Ni? Gud, ”Fadern, Sonen och Den Helige Ande” är absolut ”Herren Jesus Kristus”.

¹⁷⁹ Då man döper i bara Namnet ”Jesus”, är det fel, enbart det, ”Döper Dig i Namnet Jesus”, det där är absolut fel. Jag är bekant med många Jesusar. Å, de latinska länderna är fulla av dem, Jesusarna.

¹⁸⁰ Men det här är ”Herren Jesus Kristus”, det talar om exakt Vem, Han är.

¹⁸¹ Det finns många Branhams, om man vill tala om mig personligen, men jag är — jag är den ende William Marrion Branham. Det — det där är jag. Men det finns många andra William Branhams osv. runtomkring.

¹⁸² Men det här är distinkt, nämner en enda Person, Herren Jesus Kristus, ser Ni, den smorde. Det finns bara En sådan. Det är riktigt, nu.

Så om det är någonting mer om det där, så skriv ett brev, Du, eller någonting, eller — eller någon gång, då jag håller på med andra frågor! Jag vill försöka få tag i det här, så att jag kan se, om vi kan få be för några av de här sjuka människorna, som lider.

184. Broder Branham, om den här frågan inte är — inte passar in, inte passar in i . . . , så svara inte! (Det där är trevligt. Jag uppskattar det.) **Vilka barn — vilka barn går i Bortryckelsen, blir det några små? Tack!**

De skrev aldrig något namn. Om Ni nu inte gör det, så är det inte nödvändigt.

¹⁸³ Men titta! Då Gud sätter ett namn i Lammets Livsbok innan världens grund läggs, finns det ingenting i världen, som kan suddas ut det, för det är skrivet med Kristi Blods bläck. Om det är *så här* stort, *så här* stort, eller *så här* stort, eller vad det kan vara, går det precis lika bra. Förstår Ni? Alla barnen, hela Församlingen, allting som finns, är . . . Gud genom Sitt förutvetande.

¹⁸⁴ Nu vet vi inte. Man säger: ”Broder Branham, kan Du bevisa, att Du är där?” Nänämensan. Jag kan inte bevisa det. Gud skulle kunna använda mig som ett verktyg för någonting annat och använda Dig på samma sätt. Men jag tror det, och genom tron är jag frälst. Inte genom kunskapen är jag frälst, genom tron! Det är så, man blir frälst. Det är så, vi alla blir frälsta.

185 Men kom ihåg, att Gud är obegränsad. Tror Ni det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Obegränsad! Nåväl, att Han är obegränsad, det gör Honom . . . Och så är Han allvetande. Tror Ni det? ["Amen."] *Allvetande* betyder "Han vet allting." Han kan inte vara — Han kan inte vara allvetande utan att vara obegränsad. Ser Ni, det fanns aldrig någonting, som Han inte visste. Han visste om varenda knott, som någonsin skulle finnas på jorden, och hur många gånger den skulle blinka med sina ögon, och hur mycket talg den skulle producera, hur mycket de alla skulle producera tillsammans. Han visste om vartenda andetag, som Du skulle andas, och hur djupt det skulle gå i Din lunga. Det är obegränsad.

186 Om Han nu är obegränsad, så gör det Honom allvetande. Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Och om Han är allvetande, så gör det Honom allstädes närvarande, för Han vet precis exakt minuten, timmen, tiden, intill ögonblicksdelen av femtiofem tusendelar av en sekund, när det ska ske. Förstår Ni? Får Ni tag i idén nu? ["Amen."] Så Han vet allting. Och det är orsaken till, att Han har all makt, vet allting och kan göra allting.

187 Låt oss nu se! Nu: "Och alla barnen, som Gud . . . Varenda en, som Gud . . . Då de . . ." Kom nu ihåg, när blev Jesus . . . Bibeln säger . . .

188 Nu vet vi, att Jesus dödades omkring år 30 e. Kr. Är det riktigt? Omkring, det var omkring mitten på året, antar jag. År 30 e. Kr.

189 Men nu säger Bibeln, att Han dödades innan världen någonsin skapades. Och Ditt namn, då Lammets Bok . . . Då Lammet dödades för att återlösa den här Boken . . . Här är nu en mäktig sak. Den kan orsaka stimulans. Titta! Då — då — då Lammet . . . Kom nu ihåg, att Bibeln säger, att Lammets Livsbok skrevs innan världens grund lades. Och Ditt namn sattes in, sattes in i den Boken, då Lammet dödades innan världens grund lades, för att återlösa vartenda namn, som var skivet i den Boken. Förstår Ni? Får Ni tag i det nu?

190 Ser Ni, det är ingenting, som är i olag. Det fungerar precis liksom Guds stora klocka, ser Ni, liksom en klocka, som går rätt. Ditt namn sattes in där innan världens grund lades, då Lammet dödades för att återlösa det, som fanns i den där Boken. Och nu kommer Han fram och tar den där Boken, för att göra anspråk på det, Han har återlöst.

Jag vill inte komma igång med det där, då skulle vi aldrig få svara på en fråga till idag. All right. Fråga:

185. Är helvetet och den eld, som brinner med eld och svavel, samma sak?

191 Nej. Helvetet, översättningen i Bibeln, tror jag . . . Nu sitter det forskare här, och jag vill hedra det där. Vår broder Iverson

sitter här och broder Vayle och många av de här bröderna, som verkligen är teologer. Ordet som har översatts, *hades*, betyder "graven". Är det riktigt? Det grekiska ordet för graven. Men Eldsjön är någonting annat. För borta i Uppenbarelseboken: "Både *hades* och alltsammans kastades i Eldsjön." Förstår Ni? All right. Låt oss nu se!

186. Om inte, är Eldsjön och helvetet Eviga?

¹⁹² Nänämensan. Nänämensan. Vad som helst, som skapades, är inte Ewig. Nej. Vad som helst, som har skapats. . . Det är orsaken till, att det inte kan finnas ett Ewig helvete. Om någon någonsin talar om för Dig, att Du kommer att brinna i ett Ewig helvete, så vill jag ha Skriftstället för det. Förstår Ni? Det finns ingenting sådant som det.

¹⁹³ Helvetet skapades för djävulen och hans änglar, för antikrist och hans folk, det var djävulen, den förkroppsligade djävulen. Det skapades för det, för att förinta. Och vad som helst, som hade. . . Vad som helst. . .

¹⁹⁴ Det finns bara en enda sak över huvud taget, av allting, som finns, hela världen och allting annat, det finns bara en enda Ewig sak, och det är Gud. Innan det fanns en atom, eller elektroner, eller innan det ens fanns kosmiskt ljus, elektroner eller någonting, var Han Gud. Han är en Skapare.

¹⁹⁵ Och det är enda sättet man kan vara Ewig, det är att få Ewig Liv. Det grekiska ordet där, tror jag, är *Zoe*. Är inte det riktigt? *Zoe*. *Zoe*. Och då, det — det Livet skänker Gud åt Dig. Liksom fadern, Din fader, skänker sitt liv åt Dig genom äktenskapslöftet med modern, och han därigenom skänker skänkandets fröjd (Förstå mig!) i att skänka liv till en son. Och det är så, Gud gör, fröjdar Sig i att skänka Sitt Liv till en son. Förstår Ni? Och då blir Du en del av Honom, vilket är *Zoe*, Guds eget Liv. "Jag ger till. . . , till dem Ewig Liv."

¹⁹⁶ "Låter dem uppstå den yttersta dagen." Det är det enda, som — som. . . Ni får Ewig Liv. Och det där Eviga Livet känner Sin kropp, och det måste vara tvunget att komma fram. Så att det kan. . . Det är omöjligt för det att ligga där. Liksom Kristi Ande svävade över kroppen, Guds Ande över Kristus, på den där stora dagen, den visste, att den skulle uppstå igen, så är de heliga i sin kropp.

¹⁹⁷ Kom nu ihåg det! Jesus, då Han dog, gick Han till helvetet. För Han måste gå dit, Han var synd-barriären. "Och Han predikade för de själar, som var i helvetet, som inte omvände sig i tålmodet på Noas tid." Är det där riktigt? Han gick till helvetet och predikade för själarna, de själar som skilts ifrån Gud. *Död* betyder "skilsmässa". Och de hade skilt sig ifrån Gud, kunde aldrig komma tillbaka längre. Och Jesus gick för att bära vittnesbörd om, att Han var Den, som det hade talats om, kvinnans Säd.

¹⁹⁸ Ormens säd, ser Ni, vad ormens säd gjorde? Antikrist, slutar i död, avskiljelse, den röda hästen. Kvinnans Säd, Livet, slutar på den vita hästen, Jesus Kristus. Förstår Ni? Vad är det? Den ene mot den andre, ormens säd emot kvinnans Säd. Får Ni tag i det nu? Å, vi skulle kunna stanna en liten stund vid det där! Skulle inte det vara bra? Men låt oss stanna vid det här!

187. Broder Branham, uppfyller ryttaren på den första hästen, Första Inseglet, Andra Tessalonikerbrevets ”uppenbarelsen av syndens man”?

¹⁹⁹ Ja. Det är riktigt. Det gör det. Det är lätt. Det gör det. Det där är syndens man. Samme man bara fortsätter i olika stadier, rider vidare, tills han kommer på en gulblek häst, som kallas ”Döden”. Kristus kommer vidare ner genom rättfärdiggörelse, helgelse, till den vita hästen, och det är det där Livet, ser Ni.

188. Vad hände med de pånyttfödda troende, som är i de olika samfundet men inte i Kristi Brud? Vad händer med dem?

²⁰⁰ Ja, jag tror, att vi förklarade det för ett tag sedan. Förstår Ni? De går in i Vedermodan. De lider martyrdöden i Vedermodan. Kommer upp i den sista, efter Tusenårsriket, för sin dom. Förstår Ni? För Bibeln säger, att resten av de levande . . . ”Resten av de döda fick inte liv förrän de tusen åren hade gått till ända.” Då blev det en uppståndelse, och då kom båda fram, rättfärdiga och orättfärdiga, och dömdes av Kristus och Bruden. Han kom till jorden med tiotusentals gånger tiotusentals av Sina heliga. Är det riktigt? Hans Brud.

²⁰¹ Man satte sig till doms. Böcker öppnades. Böcker öppnades. Och en annan Bok öppnades, vilken var Livets Bok. Därifrån skiljde Han getterna från fåren. Är det riktigt? Det hade ingenting med Bruden att göra. Hon stod där i domen tillsammans med sin Drottning . . . Drottningen och Kungen tillsammans. ”Han kom tillsammans med Sina heliga, tiotusenden gånger tiotusenden betjänade Honom.”, Hans hustru. Så satte man sig till doms, och då skiljdes fåren ifrån getterna. Kommer Ni ihåg här om kvällen, då jag återgav den där lilla meditationen, så Ni förstår det, cowboyens meditation? Förstår Ni? Var så goda!

²⁰² Nej, de, det där är de, församlingen, människorna som är i samfund, som är — är äkta kristna, som tar emot Budskapet, och de kommer aldrig till att se Det. Det kommer aldrig att predikas för dem. Och dessa i en blandad hop, som Det predikas för, Det kommer att gå över huvudet på dem, om inte deras namn var i Lammets Livsbok. Ja. Men de kommer att vara goda människor.

²⁰³ Och de kommer att få uppstå igen och få rättslig prövning och dömas av just den gruppen, som predikade för dem. ”Vet Ni inte, att de heliga kommer att döma jorden?” Det kommer att predikas för dem, ser Ni. De kommer att predikas för av just de människor, som vittnade för dem om Budskapet, att ”Kom ut ur

det!” Förstår Ni? Jag hoppas, att det där förklarar det. Jag har så många här, att. . .

189. Broder Branham, är den sjunde ängeln med Elias ande samme man som den Elia, som sänds till de etthundrafyrtiofyrtusen judarna under de tre och ett halvt åren efter Bortryckelsen? En del av oss är förvirrade ifråga om det här.

²⁰⁴ Nej. Han är inte densamme. Ser Ni, det är två olika män. Den Elisa, som kom i Elias form, var inte Elia. Och Elias ande, som kom över en man, som kallades Johannes Döparen, var inte Elia. Och den sjunde änglabudbärarens man vid slutet av Laodiceas tidsålder, kommer inte att vara den bokstavlige Elia. Han kommer att vara en hedning till sitt folk.

²⁰⁵ Elia kommer att, rättare sagt Elias ande då, som kommer i. . . , och till folket där, han kommer att vara jude, ser Ni, för de sänds till sitt eget folk. Det är min uppenbarelse. Orsaken till att jag. . . Med Tommy Osborn, då vi samtalade om det där den där gången, Tommy och jag, då visste jag aldrig. Jag bara bad för de sjuka.

²⁰⁶ Och jag kom dit upp, och där var en dam, som kom nerifrån Fort Wayne Gospel Tabernacle, en missionär på de främmande fälten. Hennes bröst var *så här* stort, var precis uppätet av cancer. Och hon var just där i det lilla huset, där vi brukade bo där uppe i gränden. Och jag bad för den kära system. Och hon blev helad och återvände till fältet. Och då. . . Hon kom från Afrika. Och hon hade lämnat en liten bok där om mission.

²⁰⁷ Jag — jag tänkte: ”Ja, missionärer är fina.” Och jag är. . . Jag har aldrig tänkt så mycket på missionärer. Och så tänkte jag: ”Tja, de är bara ett Guds ämbete där ute. Så det är. . . Det här är min plats, just här på Eighth och Penn Street.” Så jag bara höll igång så gott jag kunde.

²⁰⁸ Men en dag, då jag satt i arbetsrummet, tog jag upp den där boken. Och den hade en bild av — av negerrasen, en åldrig gammal far, och han hade den här lilla vita hårkransen. Och under den var det skrivet så här: ”Vite man, vite man, var var Din far? Ser Du, jag är nu gammal och tänker långsamt, och jag förstår inte alltför bra. Om jag hade känt Jesus, då jag var en ung man, skulle jag ha tagit Honom till mitt folk.” Nåväl, jag läste det.

²⁰⁹ Och Någonting fortsatte att säga: ”Läs det igen! Läs det igen!” Jag fortsatte att läsa. Å, Ni har haft de där gångerna. ”Läs det om och om igen! Det finns någonting i det.”

²¹⁰ Liksom där uppe vid Greens Mill, då jag kom ut ur grottan. Jag kunde inte förstå det där, hur folk kunde tala i tungor och ropa, och det med den äkta Helige Ande, och ändå vara antikrist. Tala i tungor, den äkta Helige Andes tungotal, och ändå vara en

djävul. Det där är riktigt. Jag kan bevisa det för Er. Ja minsann. Och lägg sedan märke till . . . , Då de stod där.

211 Så tungotal är inget bevis på Den Helige Ande. Det är en av Den Helige Andes gåvor. Förstår Ni? Och djävulen kan efterapa allting, som Han har, gudomlig helbrägdagörelse och allting annat.

Han sa: ”Många ska komma till mig den dagen och säga: 'Herre, har inte jag kastat ut onda andar? Har inte jag . . .' ” Det där är att predika Evangeliet. ”Har inte jag gjort kraftgärningar i Ditt Namn och alla de här sakerna där?” Jag kommer att säga: 'Gå bort ifrån mig, Era ogärningsmän! Jag kände Er inte ens.' ”

212 Bibeln säger, att: ”Regnet faller över de rättfärdiga och de orättfärdiga på samma sätt.” Och samma kardborre, som står där i vetefältet, kan vara lika lycklig och ropa för samma vatten, som föll över honom, som bådas sänder för regnet. ”Men på deras frukter ska Ni känna igen dem.” Den där lilla kardborren kan ställa sig upp där och vara precis lika lycklig och ropande, som han kan vara, precis lika full av samma regn, som vetet är.

213 Var så goda! Så de kan ropa, tala i tungor och efterapa allting, de vill, och på den dagen kallas för ”Ogärningsmän”.

214 Som jag sa till Er för en stund sedan, lyssna till det jag säger! Lyssna noga! Titta tillbaka ner, undersök Dig själv med Ordet, och se efter, var Du är någonstans!

215 Ni kvinnor, som har kort hår, låt det växa! Om Du bär shorts, ta av Dig dem! Uppför Dig som en dam! Ni män, som fortfarande röker cigaretter och springer till biljardhallarna, sluta med det! Jag bryr mig inte om, hur mycket Ni bekänner Er till. Om Ni fortfarande håller Er till den där organisationen och säger: ”*Det här är Det, och det här är Det.*”, är det bäst att Ni slutar. Titta tillbaka ner, undersök det med Ordet! Vi håller på att komma alldeles bort ifrån . . .

216 Vi borde ha levat ovanför det korta håret och allting. Den här tidsåldern nu, vi är tillbaka i Någonting nu, där Gud uppenbarar de gömda hemligheterna, som hade satts i Boken innan världens grund lades. Och de, som har varit lydiga i de här små tingen, kommer att få tag i Det i de här andra tingen. Om de inte har varit det, kommer Det att gå över huvudet på dem, lika långt som öster är från väster. Det kommer bara . . .

217 Liksom Gideon, då han delade upp sina män. Där fanns tusenden och tusen. Gud sa: ”Det där är för många. Dela upp dem igen!” Han gav dem ett annat prov. Och: ”Dela upp dem igen! Dela upp dem igen!” Och vidare fram tills han hade en liten handfull. Han sa: ”Det där är den gruppen, som jag vill ska göra jobbet.” Det var exakt, vad som skedde.

218 Pingstkvinnor (för att gå fram och tillbaka) sitter här, hör och vet genom Ordet, att det där är fel. Tror Ni, att de kommer

att rätta sig efter Det? Nänämensan. Vartenda år, då jag kommer förbi, är det flera med kortklippt hår, än det var, då jag började.

²¹⁹ Man säger: ”Vad har det att göra med . . . Du borde . . .” Någon sa: ”Å, broder Branham, folk anser Dig vara en profet.”

Nu säger jag inte, att jag var profet. Ingen hör mig säga det. Men jag ska säga så här, att om — om man verkligen gjorde det, om man anser det . . .

Man sa: ”Varför lär Du inte folk, hur de ska få Den Helige Ande, och hur de ska få *det här*, och hur de ska få stora andliga gåvor och hjälpa församlingen?”

Hur ska jag kunna lära dem algebra, då de inte ens vill lyssna till sitt ABC? Det är riktigt. Gör de här små sakerna! Kom hit ner till bottnen och borsta av den, och starta rätt! Amen. All right.

²²⁰ Alltnog, vad höll jag på att tala om? Låt oss se! Jag menade inte att komma bort ifrån ämnet. Ursäkta mig, ser Ni! All right. ”En del av . . . En del av oss är förvirrade. Är Elia densamme som . . .” Ja, mmm, det är riktigt.

Nej. Den här Elia, som ska komma till hedningarna, kommer att vara en hedning smord med den anden, för Gud använde denna samma ande till att föra Sitt folk ut ur kaos varenda gång. Och den tjänade sitt ändamål bra, så Han kommer raka vägen ner med den igen. För, ser Ni . . .

För om Han nu använder en fint polerad, utbildad, det är den sorten, som skulle fångsla.

²²¹ Han kommer med en man, som knappt kan sitt ABC och inte kan uttala sina ord rätt och allting sådant där, något gammalt öken-någonting där ute någonstans, och tar in Det och skottar Det raka vägen ner till de där enfaldiga människorna. [Broder Branham knäpper med sitt finger en gång. — Utg.] Och de får tag i Det, ser Ni. Om Det skulle komma, och . . .

²²² Liksom Paulus sa: ”Jag kom inte till Er med en utbildnings polityr, utan jag kom till Er i uppståndelsens Kraft.” Det tog Gud tre och ett halvt år där nere i Arabien, att knacka ur honom den, hans utbildning. Tog — tog Honom fyrtio år att få ut den ur Moses. Förstår Ni? Så var så goda! Det där är . . .

Jag säger inte, att Gud inte . . . Jag främjar inte obildning nu, men jag — jag försöker tala om för Er, att det inte krävs . . . Utbildning kan inte . . .

²²³ Den här världens vishet är tvärtemot. Utbildning har varit det största hindret, som Evangeliet någonsin har haft. Om vi inte hade utbildningen, skulle vi inte ha alla dessa stora predikantskolor osv. som vi har nu. Det skulle vara enfaldiga människor, som skulle lyssna till Ordet. Men de är så polerade och tilltygade och tillsnörda där ute av de där organisationerna, så att de ska komma att stanna kvar hos dem. Det är alltsammans. De tar på sig den anden. Såg Ni någonsin en

bra kvinna gifta sig med en tarvlig man? Antingen blir den där tarvliga mannen en — en bra man, liksom kvinnan är, eller så blir kvinnan lika tarvlig, som han är. Förstår Ni? Det är riktigt.

²²⁴ Det är orsaken till, att Han sa: ”Kom ut ifrån platsen ibland dem, då jag gör mig redo att ta den där Borttryckelsen!” Man måste ha något slags tro, som kommer att ta ut en därifrån.

190. När blev överenskommelsen i Daniel 9:27 bekräftad för en vecka?

²²⁵ En halva av den bekräftades, överenskommelsen, då Jesus Kristus var på jorden och predikade för judarna. Han gick aldrig till hedningarna alls. Och Han sa till Sina lärjungar: ”Gå inte till hedningarna!” Det där var enbart till judarna. Förstår Ni? Och Han predikade i tre och ett halvt år. Det är hälften av den sjuttionde veckan, nu, som Daniel sa, att Han skulle göra.

²²⁶ Kom nu ihåg, att Han var säkert bevisad för juden. Men deras ögon förblindades, för att föra in detta mellanrum åt hedningen. Kan Ni inte se hela programmet? Förstår Ni? Och Han bevisade Sig vara en profet, gjorde precis exakt, vad profeten skulle göra, visade dem en profets tecken. ”Vilket Ert eget Ord sa: 'Om en man säger sig vara andlig eller en profet, så ge akt på, vad han säger, och om det går i uppfyllelse, bara fortsätter att gå i uppfyllelse, det han sa, hela tiden!'”

²²⁷ Liksom om man tittar i Bibeln, den säger: ”Knacka, så ska den öppnas, sök, finn, be, bli given!” Om Ni nu vill lägga märke till det, så är det ”knackar”. Bara knacka hela tiden. [Broder Branham börjar knacka på predikstolen tjugotre gånger. — Utg.] Stanna kvar just där! Liksom den orättfärdige domaren, som inte ville svara kvinnan, han bara fortsatte att knacka på hennes dörr. Säger: ”Ni måste ta hand om mig.” [Broder Branham slutar att knacka.] Inte söka, säga: ”Herre, jag skulle vilja ha *det här*. Amen.” Det är inte så. Stanna kvar där, tills Du får det! Du vet, att det kommer att komma. Så Han lovade det, så stanna bara kvar där tills Du håller i det! Förstår Du?

Nu i den sista delen, nu, den sjuttionde veckan, den sista delen av den kommer att bli under Vedermodans period, efter Församlingens Borttryckelse. Så här är de tre och ett halvt åren här, då den kommer att bekräftas för dem igen av profeter, ser Ni, Moses och Elia, Uppenbarelseboken 11. Låt oss nu se, vad det här är!

191. Om man är en av Hans utvalda, kommer man att fara upp i Bruden? (Ja. Mmm. Jajamensan. Det är lätt.)

192. Broder Branham, menade Du att säga sjutusen, som inte hade böjt knä för Baal, eller sjuhundra?

²²⁸ Sjutusen menade jag att säga. Förlåt mig för det där, ser Ni! Bara en . . . Det är bara ett — ett talesätt. Jag skulle just . . .

Liksom jag sa för en stund sedan. La Ni märke till, att jag stod här, jag sa: "Och — och de bar vittnesbörd, då de såg Lammet . . ." Förstår Ni? Förstår Ni? Lammet var på jorden. Förstår Ni? "Bar vittnesbörd, då de såg Guds Ande komma över Lammet."

²²⁹ Där inne stod det nu: "Denne är min älskade Son, i vilken jag har behag." Förstår Ni? Det där är nu skrivet i grekiskans aktuella form, som sätter verb före adverb. Men lägg märke till det här, det ska faktiskt vara så här. Ta nu bara Ordet, ser Ni! Bibeln säger i översättningen av den helige Jakob här: "Detta är min älskade Son, i vilken jag finner behag att bo." Men faktiskt, om vi skulle säga det liksom vi säger idag: "Detta är min älskade Son, i vilken jag finner behag i att bo i." Man skulle vända om det, ser Ni. Förstår Ni? "Detta är min älskade Son, i vilken jag finner behag i att bo." Förstår Ni? Nu skulle vi säga det idag: "Detta är min älskade Son, i vilken jag finner behag i att bo i." Ser Ni, samma ord, det bara vänder på det. Förstår Ni?

²³⁰ Ja, jag menade nu . . . Förlåt mig, snälla Ni! Jag . . . Och, bröder, Ni på ljudbandet där ute och vänner, lyssna! Jag menade inte att säga det där på det där sättet. Jag — jag — jag är en Evangeliets predikant. Jag, så många gånger, som jag har predikat det där, så visste jag, att det var sjutusen. Jag råkade bara säga sjuhundra. Jag menade inte bara sjuhundra. Jag menade, Ni . . . Jag läste det bara inte ur Skriften. Det bara kom till mitt sinne, medan jag talade, och jag bara sa sjuhundra istället för sjutusen. Jag gör de där misstagen hela tiden. Jag är — jag är förvisso en fårskalle, så förlåt mig, Ni! Förstår Ni? Jag menade inte att göra så där.

193. Är Kristi Brud och Kristi Kropp samma sak?

²³¹ Jajamensan! Förstår Ni? Här nu, ser Ni, nu vill jag inte komma igång med det, för då får jag en pre- . . . , predikar jag en predikan om det, ser Ni. Men jag vill inte göra det. Men jag vill visa Er. Då Gud gav Adam hans brud från hans sida, sa han: "Hon är kött av mitt kött och ben av mitt ben." Är det riktigt?

²³² Då Gud gav Kristus Hans Brud, gav Anden köttet åt Bruden, Han blev slagen, genomstungen i sidan under Hans hjärta, och vatten, Blod och Ande kom ut, vilket blev "kött av Hans kött och ben av Hans ben". Vi är köttet och benen, Bruden kommer att vara Kristi kött och ben, exakt. De är . . . Det är Hans Brud.

Skulle Kristi Brud ha . . .? Skulle Kristi Brud ha en verksamhet före Borttryckelsen?

²³³ Visst. Det är det, som pågår just nu, ser Ni, Kristi Brud. Förvisso. Det är stundens Budskap, ser Ni, Kristi Brud. Visst. Hon består av apostlar, profeter, lärare, evangelister och pastorer. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Det är Kristi Brud. Visst. Hon har en verksamhet, en stor

verksamhet, stundens verksamhet. Den kommer att vara så ödmjuk.

²³⁴ Kom nu ihåg det! Hur många var här första gången då jag . . . Sista söndagen, ser Ni, kommer Ni ihåg, vad jag predikade om? Ödmjukhet. Å, glöm inte det! Jag ska stanna en minut för att varna om det där igen. Kom ihåg, att då Gud förutsäger någonting stort, som ska hända, så ser folk så långt bort, genom sin vishet, att de missar, vad som sker. Då Gud säger, att någonting är stort, skrattar världen åt det. "Den där skaran dumhuvuden!" Det är riktigt.

Men då den stora världen och de stora, höga kyrkorna säger: "Gosse, det där är härligt!", säger Gud: "En skara dumhuvuden!" Så, ser Ni, man måste se upp. Jag menade det kanske inte på det sättet, exakt på det sättet, men det är så, det är.

²³⁵ Titta! Här var en stor, helig ortodox församling: "Vi känner Ordet. Vi har skolor. Vi har predikantskolor. Vi får våra män så polerade! Å, i hundratals år har vi varit lojala mot Jehova. Vi är Församlingen. Vi är det Stora Rådet. Vi har Kyrkornas Rådsförsamling här. Både fariséer och sadduceer och alla samfunden samlas ihop.", liksom vi gör. Förstår Ni? "Vi är allti-ett, Kyrkornas Rådsförsamling. Vi är pamparna här. Vi kan den där Skriften. Vad är någon liten, okunnig man där nere vid floden, med ett skägg hängande över sitt ansikte, och en bit fårskinn, att han skulle tala om någonting för oss?" Visst, de skulle inte lyssna till Det.

²³⁶ Men Bibeln säger i Malaki, det 4:e ka- . . . Rättare sagt det 3:e kapitlet: "Jag ska sända min budbärare före mitt ansikte för att bereda vägen för mig." Sjuhundratolv år före det där, Johannes . . . Å, den store profeten Jesaja stod där och sa: "Det ska vara en röst av en, som ropar i öknen: 'Bered väg för Herren, och gör Hans väg rak!'" Det är riktigt. Och han sa . . . Och Dav- . . . Å, många av dem! De sa: "Varenda hög plats ska sänkas."

²³⁷ Å, de sa: "Det ska vara en . . . Då den här mannen kommer, ska han peka med sitt finger, och han ska förflytta berg. Å, alla de låga platserna, diken, ska höjas upp. Så allt, alla de gropiga ställena kommer att jämnas ut. Broder, vi kommer att plantera majs på vartenda fält här. Och å, vi kommer att göra stora ting, då den här mannen kommer." Förstår Ni?

²³⁸ De väntade sig, att Gud skulle ta tag i veven och slå på den, köra ner korridoren, säga: "Kom ner bara, Du store förelöpare för min Messias!" Och sedan, så fort han har gått, drar de upp den igen, och hans verksamhet är över. De vevar ner den igen och sätter den just här nere bredvid predikantskolan, och säger: "All right, min älskade Son, gå ner och tala om det för dem!" Förstår Ni? Oj, oj!

239 Titta, då han kom dit! Vad skedde? Här kom en man, som inte kände till någon av deras skolor. Hade inte ens ett medlemskort. Å! Hade inga betyg. Nej. Ingen visste ens, om han hade gått i skola en enda dag i sitt liv. Man kunde inte ens avgöra det genom hans tal. Han talade inte ens i kyrkliga ordalag. Han talade om ormar, yxor och öken, och — och — och sådana saker, ser Ni, träd. Han talade inte i kyrkliga ordalag från den tiden eller hans tid eller någon annan tid.

240 Han kom "sassafras", som vi kallar det här i Indiana. Han kom ut ur buskarna någonstans. Rakade sig inte ens, och håret stod ut på hans huvud. Jag föreställer mig inte, att han tog ett bad, en gång på två eller tre månader. Riktigt. Han hade aldrig pyjamas på sig på natten. Han åkte aldrig i en bil. Han borstade aldrig sina tänder. Oj, oj! En sådan man det var! Säkert inte.

241 Här kom han klampande ner genom öknen, så där, sa: "Jag är rösten av en, som ropar i öknen. Bered vägen för Herren, och gör Hans väg rak!"

242 En del av lärarna stod och sa: "Hmpf! Säg, karl, har Du fått Din . . . ? Vi kan inte samarbeta med Dig i den här kampanjen. Här, vi kan inte göra så här. Nå, var är Din — var är Ditt kort? Var är Din identitet?" Han bara struntade i dem. Han hade ett budskap, så han fortsatte bara med det, ser Ni, predikade precis detsamma.

243 De sa: "Men, vänta nu! Nåväl, om vi går dit ner, så ska vi ta med biskopen ner idag och se, vad han säger om det. Vi ska gå ner dit, om vi vet. Det där är kyrkans ledare. Och vi vet, att han måste känna igen det där. Om han är av Gud, måste han erkänna våra biskopar."

244 Ställde dem allesammans där nere i en rad och stod där ute, de höga ämbetsmännen.

245 Han sa: "Ert släkte av huggormar! Era ormar i gräset!" Bakvända kragar och "heliga fäder" osv. "Vem har varnat Er att fly ifrån vreden, som ska komma? Ni vet, att Er stund snart är inne. Tror Ni inte, att . . . Ni säger: 'Ja, men vi tillhör *det här, det där.*' Jag ska säga Er, att den Gud, som jag tjänar, kan låta barn uppstå åt Abraham av de här stenarna." Oj, oj!

246 Gå nu och ta upp hans vice versa mot kyrkligt tal! "Jag säger, att yxan är lagd till roten på trädet! Därför ska vartenda träd, som inte bär god frukt, huggas ner och kastas i elden! Å, jag ska visserligen döpa Er i vatten till omvändelse, men Han kommer efter mig. Månen ska vändas i blod! Och Ni ska . . . Oj, oj, Han kommer att städa Sina golv grundligt! Och Han kommer att ta agnarna och ska bränna dem med outsläcklig eld, och Han ska ta vetet till ladan. Han ska skilja på ogräset och vetet." Oj, oj! Vilket budskap!

247 De sa: "Den här mannen? Hmpf! Vad sa han, att — att — att det var för tid? Å, okunnighet! Vi har mannen just här uppe,

broder Jones. Han är mannen, som kommer att göra det där, om det finns någon i hans tidsålder. Biskop *Den och den* kommer att göra det. Helige Fader *Den och den*." Oj, oj! Förstår Ni?

Gud i enkelheten, ser Ni, verkar i enkelheten.

248 Så, innan man visste ordet av, står han där en dag, och han sa: "Ja, Han står mitt ibland Er!" Han var så säker på, att han var den där förelöparen. Han visste, vem han var. Det var orsaken till, att han kunde skaka huden av dem. Han sa: "Darra nu inte, utan gå bara vidare och fortsätt! Ni soldater, lyd Ni Era chefer! Och om Ni har gjort något ont, så ta det där. . ."

249 "Vad ska vi göra? Ska vi sluta göra *så här*? Ska vi sluta göra *det här*?"

250 Han sa: "Fortsätt bara som Ni är! Fortsätt! Fortsätt! Gå vidare! Om Ni odlar potatis, så odla dem! Förstår Ni? Ni soldater, utöva inget våld! Och — och gör så här! Och vad Ni än är, så fortsätt bara som Ni är! Lyd Era chefer osv."

"Mästare, vad borde vi göra?"

251 "Fortsätt bara som Ni är, ser Ni! Men det finns En mitt ibland Er, som Ni inte känner." Han visste det där, stunden för sitt budskap. Han visste, att han skulle presentera den där Personen. Han visste, att Han var där. "En mitt ibland Er! Ni ser Honom inte. Saker pågår, som Ni inte vet någonting om." Och så, då: "Det — det är någonting, som kommer att ske", säger han, "ser Ni, och Han kommer att vara här. Och jag kommer att känna igen Honom."

252 Och till sist en dag sa han: "Se, där är Han! Där är Guds Lamm, som tar bort världens synd!" Han sa: "Och min tid är slut nu. Jag har presenterat Er för Honom. Jag måste avta nu. Jag måste gå av scenen. Han kommer att ta över härifrån."

"Tusenårsriket kommer genast att börja, ser Ni, och tiden är snart inne." Sedan, då Han kom, då. . .

253 Till och med Johannes sa: "Han kommer att, å, Han kommer att skala av huden. Han kommer att — Han kommer att skilja vetet från — från skalet, och Han kommer att bränna upp det. Och Han kommer att grundligt städa Sina golv, och hans kastskovet är i Hans hand!" Men vad var Han? Liten, klen. . .

254 De hade det nu uppritat alltsammans: "Å, gosse! Han kommer att ha ett spjut, som räcker en mil långt. Han kommer att stå här borta i Palestina, bara ställa sig upp där och bara. . . , på ett av de här vita molnen, och plocka upp alla de här romarna, *så här*, och kasta ner dem i dödsriket. Bara fortsätta att göra *så där*, ser Ni, tills Han får dit dem allesammans." Å, de hade allt det där helt färdigt.

Och då det bar till, kom ett litet Lamm och gick ut ibland dem, ödmjuk och mild, knuffades runt *hit* och *dit*.

255 Till och med Johannes sa det. Titta nu på Johannes, profeten, han sa: "Gå och fråga Honom! Är Han faktiskt denne Ende?" Så ödmjuk, att den där profeten missade det. Han sa: "Är Han denne Ende, eller ska vi söka efter en annan?"

256 Han gav honom nu aldrig en bok åt de där lärjungarna i — i Matteus 11. Kom och frågade Honom, då Johannes lärjungar . . .

Johannes var i fängelse. Så han hade blivit så alldeles tveksam, att han . . . Jag tror, att det var Pember, som sa: "Hans örnöga blev så fördunklat där nere", ser Ni. Han kunde . . . Han — han hade kommit ner på jorden, han hade varit uppe i luften. Men då hans profetia var över, föll han ner på marken igen, ser Ni, för de satte honom i fängelse, ser Ni. Han hade ingen användning för de där stora vingarna längre, så han bara la sig ner där. Men han flög högre än någon av resten av dem.

257 Låt mig visa Er någonting! Gud använde honom. Och Jesus visste det, ser Ni, för det var den — det var den förkroppsligade Guden där. Förstår Ni? Han var . . . Så Han — Han sa där, Han sa . . .

Nu gav Han honom aldrig någon bok, om hur han skulle uppföra sig i fängelset. Han sa: "Vänta nu en minut! Jag ska skriva en liten uppsats här, och Ni tar den med tillbaka och talar om för Johannes, hur han ska uppföra sig, då han är i fängelse för min skull." Förstår Ni? Nej, Han sa aldrig så.

258 Han sa inte: "Gå och säg till Johannes, att han bör ha fått sin Fil. Dr.-examen, innan han kommer ut!" Förstår Ni? Om han hade gjort det, skulle han ha varit tillsammans med resten av dem, han skulle ha varit en avfärdare.

Johannes var ärlig och ställde frågan.

259 Och Han sa: "Vänta bara, tills mötet är slut, och gå då och visa Johannes, vad som skedde, då kommer han att veta. Om Ni talar om för honom, vad som pågår, då kommer han att veta." Förstår Ni? Förstår Ni? "Gå bara och låt honom . . . Tala om det för honom! Tala om för honom, att det är . . . Han är i fängelse och skulle inte kunna vara här. Men — men Ni satt i mötet, och Ni såg, vad som skedde. Gå och tala om det för honom, Ni!"

Så de där lärjungarna sa: "Mycket bra, Mästare!"

260 Och över kullen gick de. Jesus satt på den här stenen och bara såg på dem, tills de gick bort och gick upp över kullen.

261 Han vände Sig om mot församlingen och sa: "Vem — vem gick Ni ut för att se på Johannes tid?" Förstår Ni? Han sa: "Vad gick Ni ut för att se? Gick Ni ut för att se en man, som hade sin krage bakvänd och mjuka kläder och var glanspulerad och utbildad? Är det den sortens man, som Ni gick ut för att se?" Han sa: "Nej. Vet Ni, vad den sorten är? De kysser småbarnen och, Ni vet, arbetar i kungars palats. De, det där — det där är inte den typen, som Johannes var."

262 ”Nåväl”, sa Han, ”varför gick Ni då? För att få se en man, som hade fått ett ämbete och ville haka in det direkt i en organisation eller någonting liknande? Som skakades av vartenda. . . Så, om — om Oneness inte vill ha honom, går han över till Treengiheten. Och om Treenigheten inte vill ha honom, går han till Church of God, någonstans? Är det den sortens man, Ni gick ut för att få se, skakad av vilket vasstrå som helst? Nej, då. Inte Johannes.”

263 Han sa: ”Vad var det då, som Ni gick ut för att få se? En profet?” Han sa: ”Och jag säger, att det var rätt. Men jag ska säga Er någonting, som Ni inte vet. Han var mer än en profet. Han var mer. Om Ni kan ta emot det, så är denne, den som det skrevs om i Bibeln, ser Ni, fordom, i Skriften: ’Jag ska sända min budbärare före mitt ansikte’, Malaki 3, ser Ni, ’och han ska bereda vägen för mig.’” Förstår Ni?

264 Och de förstod inte. Inte ens lärjungarna fick tag i det, ser Ni. Det är riktigt. Oj, oj! Enkelhet! Var ödmjuka, ser Ni! Gå raka vägen ner. . . . Då Gud lovar någonting stort, ser Ni, är det stort i Hans ögon.

265 Om Ni nu alltid vill hålla det här i minnet, vill jag, att Ni ska. . . Håll det här i minnet! Och då det här sker, så kan Ni ändra det. Sträck Er ner och plocka upp en av de här små vårblommorna, som kommer i år, eller få tag i ett vanligt grässtrå i Er hand och säg: ”Jag ska hålla det här nu, och få se att någonting så enkelt har skapat *det här*. Och jag vill se den där hjärnan, som kan skicka en raket till månen, skapa det här grässtrået.” Du kan alltid få det. Du kan vara försäkrad om det. Du kommer alltid att få det. Förstår Du? Grässtrået har liv i sig, ser Ni. Det är så enkelt och ödmjukt.

266 Ser Ni, om en man är en stor man, all right, men om han är stor nog för att bli enkel, ser Ni, kommer han att finna Gud. Men om han inte blir enkel, kommer han aldrig att se Honom. Så man måste bli enkel. Nu vers. . .

195. I Uppenbarelseboken, vers 5:9, vilka är dessa, som befins sjung — sjunga, då Lammet tar Boken ur — ur. . . Tar Boken? Är dessa de borttryckta heliga?

267 Nej. Uppenbarelseboken 6. . . 5:9, rättare sagt. Nej. Om Ni lägger märke till det, är dessa inte de heliga. De hade. . . Han har aldrig gjort anspråk på Sin egendom än. Förstår Ni? Det här är inte de heliga. Om Ni lägger märke till det, så är de de äldste och Väsendena, och de sjunger.

268 Låt oss läsa det, så den där personen. . . Och sedan kommer jag att försöka. . . Jag har omkring ett halvt dussin till här, och jag tror, att jag kan få med dem om några minuter. Låt oss se! Uppenbarelseboken 5:9. Låt oss nu läsa bara ett litet stycke tidigare! Så nu är personen ärlig ifråga om detta, och de vill veta. Se upp!

Och då han hade tagit — tagit boken, föll de fyra väsendena och de tjugofyra äldste ner inför Lammet, varenda en av dem hade harpor . . . gyllene skålar fulla av rökelse, vilket är de heligas böner.

Och de sjöng en ny sång, (Förstår Ni? Förstår Ni?) och sa: "Du är värdig att ta boken och att öppna Den, (Förstår Ni?) . . . du har återlöst oss . . .

och . . . gjort oss till präster och kungar . . ."

²⁶⁹ Det där är den himmelska gruppen, inte ännu de återlösta. All right nu.

Broder Branham, om alla de . . .

Bara ett ögonblick, nu. [Broder Branham gör en paus. — Utg.] Jag antar, att det . . . Ursäkta mig!

Broder Branham, om — om alla de gudfruktiga, (ja), gudfruktiga tas upp i Bortryckelsen, var kommer Elia och . . . , och Moses att komma ifrån?

²⁷⁰ Det är någonting, som är fel. Det är någonting, som är fel. Det är bara allt det är med det. Det — det är någonting, som har hänt. Förstår Ni? Det är någonting, som gick fel någonstans. Känner alla sig all right? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Det är inte något . . . Ingen sjukdom eller någonting?

[En broder i församlingen säger: "Läs den där 9:e versen igen i Uppenbarelseboken 5!"] Låt oss se, Uppenbarelseboken . . . Var var det, broder? ["5."] 5. ["5."]

Å, frågan! Å, frågan, som jag just svarade på. Låt oss nu se! "Du . . ." Rätt ställe:

Och då han hade öpp- . . . , boken, föll de fyra väsendena och de tjugofyra äldste ner inför Lammet, och var och en av dem hade harpor och gyllene skålar fulla av rökelse, vilket är de heligas böner.

Och de sjöng en ny sång och sa: "Du är värdig att ta boken och att öppna dess insegel, för du har . . . , blev slaktad, och . . ."

Här är det! Här är det! Jag hade fel om det där. Förstår Ni?

. . . du har återlöst oss åt Gud genom blodet . . . från varenda släkt . . .

²⁷¹ Det är riktigt. Vad tycker Ni nu om det där? Å, om inte Den Heliga Andes närhet är här, vad är det då? Han ville inte låta . . . Ser Ni, jag läste bara den första delen av den där versen. Ser Ni, det är — det är bara en ver- . . . , eller någonting skrivet här, och jag försökte bli färdig, då jag tittade på den där klockan. Men såg Ni, att Han stoppade mig på det där? Glory! Ser Ni, jag läste aldrig den andra delen av det där. Ser Ni, jag har här: "Och . . ." Titta här: "Och de — och de sjöng en ny sång", och jag stannade, ser Ni. Men titta här: "Sången de sjöng, som sa: 'Du har återlöst

oss ur varenda släkt, tungomål och nation.” Visst är det där de. Oj, oj! Oj, oj! Ser Ni det? och förresten är det en fråga till här nere också.

196. Skulle Du kunna (k-o-n-t-r-o-...) kontrollera de här, som har fått...? Ja, kontrollera ”dessa, som har fått vita mantlar” i Uppenbarelseboken 6:11 med ”de där, som tvättade sina mantlar i Lammets Blod?”

²⁷² Låt oss nu se, Uppenbarelseboken 6. Jag kan bara inte skynda mig med det här, människor, liksom det här, ser Ni, för det kommer... Jag kommer att svara fel på någonting. Han ville nu inte — Han ville inte, att jag skulle göra det. Det är sanningen, så hjälpe mig! Guds Helige Ande vet, att det är sanningen. Förstår Ni? Jag bara... Det finns någonting precis... Jag — jag tittade nyss på det... Jag tittade på klockan, halv tolv, och jag tänkte: ”Om jag inte skyndar mig nu, kommer jag inte att hinna be för de sjuka.” Och jag försöker att hinna med det. För jag... Och mitt sinne är så... Jag kan inte...

²⁷³ Kom ihåg, Ni måste bara förstå nu, att jag är — jag är människa, ser Ni. Och jag — jag har varit där inne i sju dagar, och min... Och jag har fortfarande någonting i eftermiddag, som jag måste finna ifrån Gud.

²⁷⁴ Men Han var så besluten, att jag inte skulle göra det där felet, att de bad mig att läsa om resten av den där versen. Jag bara... Det kändes bara som om Någonting bara rullade över mig där och sa: ”Gå tillbaka! Gå tillbaka!”

Jag tänkte: ”Gå tillbaka”? Vad? Stanna just nu och börja be för de sjuka? Men vad — vad är det? Vad har jag gjort?”

Och jag började just sträcka mig efter det där, då någon sa: ”Läs om versen igen!” Och jag läste om den. Och där, i slutet på den här frågan, där var det, ser Ni: ”Uppenbarelseboken 6”.

²⁷⁵ Ser Ni, jag läste det första. Det låter verkligen som så, det första, ser Ni. ”Och de sjöng en ny sång.”

Men här nere, ser Ni, vad det var? Det nästa, som kommer längre fram: ”Har återlöst oss.” Visst var det Bruden, de borttryckta heliga. ”Skulle Du kunna...?” Och här, förvisso, Lammets hade Boken i Sin hand. Han hade redan lämnat den medlande nådens Tron. Förstår Ni? Ser Ni, hur Den Helige Ande ger akt på det där? För det är exakt samma sak, som jag sa här om kvällen.

²⁷⁶ Då Han hade talat till mig i rummet, och jag kom ner hit och predikade för Er allesammans, det där: ”Då Lammets lämnade platsen.” Oj, oj! Nu tror jag, att vi bara ska ta en text. Ser Ni, ”Lammets hade lämnat Sitt säte och kom fram”, ser Ni, då jag hade kommit dit upp, då Han var närvarande, det där Ljuset, vilket är Kristus, då Han var närvarande, berättade det. Då lammets lämnar detta Tronens säte, att vara Medlare,

kommer Han hit ut, och Återlösningens Dag för Församlingen är avslutad.

²⁷⁷ Nästa återlösning, som öppnas, är för judarna, de etthundrafyrtiofyrtusen. Är det riktigt? För Han lovade, att Han skulle hugga av trädet, som Ni vet.

²⁷⁸ Nu, här, nu kommer Han hit ut, Lammets, och då är Återlösningens Dag avslutad. Och alla, som kommer att återlösas, har redan blivit återlösta och satta i Boken, och Han är här ute och öppnar Boken. Riktigt!

²⁷⁹ Å, tack, Herre! Förstår Ni? Förlåt Din nervöse tjänare för att han försökte hoppa över någonting!

Skulle Du nu kunna tolerera ”dessa, som har getts vita mantlar”, i Uppenbarelseboken 6:11 . . .

²⁸⁰ Låt oss nu se, 6:11. All right. Var är vi någonstans om det här nu? ”Vita mantlar”, ja, det där är de — de korsfästa under altaret. Judarna i mellantiden, ”De gavs vita mantlar.”

. . . med ”de där, som tvättade sina mantlar i Lammets Blod”, i Uppenbarelseboken 7:14?

²⁸¹ Nej. Det där är annorlunda nu, helt säkert. För, ser Ni, här finner vi *här*, att ”dessa blev givna vita mantlar”, här borta i den här tiden. ”De blev givna vita mantlar”, själva, av nåd. Och de här *här*, ”Hade tvättat sina mantlar i Lammets Blod”, och i Uppenbarelseboken här borta, är det här den där ”stora skaran, som kom fram inför Gud, av alla släkter, tungomål och nationer.” Och *de här* är direkt, exakt martyrerna, judarna, ser Ni. Nu, nu är det där korrekt, nu.

197. Broder Branham, om alla de gudfruktiga togs upp i Bortryckelsen, var kommer Elia och Moses ifrån? Kommer de att vara judar? Eller kommer vår Elia, som getts åt oss, att vara — vara tillsammans med dem?

²⁸² Nej. Hedningen, som kommer att vara smord med den här anden, för att kalla ut hedningarna, kommer att tas bort. För, ser Ni, hela Församlingen, alla, har blivit upptagna. Och de här två profeterna, i — i det 11:e kapitlet, förs ner. Och nådatiden är slut för hedningarna och sänds till judarna. Nej, det kommer inte att vara samma man. Nu är jag — jag är tämligen säker på det. Kom nu ihåg, att det här bara är så långt jag vet.

Låt oss se, vad det här är, det står här. Fråga: ”Är vetet och vinet . . .?” Å, ”Är . . .?” V-e-t-e. Nej, jag antar, att det — det betyder: ”Vad är . . .? Det har inget ”vad” där. Står bara:

198. Är vadet och vinet, eller vetet och vinet, vad är . . . , i Uppenbarelseboken 6:6?

Låt oss se efter, vad det är, då jag kommer fram hit nu, detta här.

Och jag hörde en röst mitt ibland de fyra väsendena säga: Ett mått vete för en penning, och ett mått korn för en penning, . . . se till, att du inte skadar vinet och oljan.

²⁸³ Jag antar, att det där betyder ”vetet och vinet”. Det där var en, till de andra.

Eller, är det en symbol på vinet man tar vid nattvardsbordet i Upp- . . . , i Första Korintierbrevet 11:24?

²⁸⁴ ”Är vinet — vinet . . . ?” Nej. En av dem är en andlig symbol, ser Ni. Och den andra är faktiskt Ordets uppenbarelse.

199. Skulle det kunna vara så, att orsaken till att många är sjuka, är att vi inte aktar på Herrens kropp? (Korrekt!)

. . . men nu uppenbarad genom öppningen av det Sjätte Inseglet?

²⁸⁵ Låt oss nu se! Låt mig bara se efter, om jag kan få tag i det där nu! Det är inte Du, det är jag. Du hade inte . . . Du skrev det all right, det är bara jag.

Skulle det kunna vara så, att orsaken till att många är sjuka, är att vi inte aktar på Herrens kropp? (Det där har ett frågetecken, slutet på det där.)

²⁸⁶ Ja, Skriften säger att: ”Många är sjuka och svaga ibland Er, på grund av beaktandet av Herrens Kropp.” Det där är exakt rätt. För, ser Ni, Herrens Kropp är Bruden. Och många av dem går bort, och de går inte tillsammans med Den. Det är sant. Ser Ni, de vet inte, hur de ska uppföra sig. Lever vilket slags liv som helst och tar nattvarden osv. Det är inte rätt. Förstår Ni? Då folk tar nattvarden, som ljuger och stjälar och dricker och, det — det är — det är förfärligt. Man borde inte göra det. Förstår Ni?

. . . men nu uppenbarad genom öppningen av det Sjätte Inseglet?

²⁸⁷ ”Öppningen av det Sjätte Inseglet.” Låt oss se, nu! Nej. Nu finner man, att det Sjätte Inseglets öppning här var till judarna. Ser Ni, Församlingen har redan farit. Det här är Vedermodans period, så det skulle inte vara det samma. Nej. Nej. Det är det inte.

²⁸⁸ Ett av dem är ett andligt vin, det är Ordets uppenbarelse, då den troende blir stimulerad av Ordets uppenbarelse. Och det andra är en symbol för Jesu Blod, som tas vid Herrens bord. Det där är nu det bästa av min förståelse av det.

Kommer några, som inte är förutbestämda, att ta emot Herren? Om de gör det, kommer de att avfalla?

Inte om de är förutbestämda. Nej. Ser Ni, de skulle inte kunna.

201. Var är Skriftstället, som visar att . . . , att katolicismen kommer att bedra judarna och få tag i deras rikedomar?

289 ”Precis var står det nu, att — att — att vilddjuret ska bedra för rikedomarnas skull? Det står inte så. Men vi antar, att det var . . . Här om kvällen, nu, kommer Ni ihåg. Ni kan titta på ljudbandet riktigt noga. Jag sa aldrig, att det är, vad de skulle göra. Jag sa . . . Ser Ni, katolikerna är den rikaste gruppen i världen. Det finns ingen lik dem. Och det, som de inte har, judarna har resten.

290 Det är där det här landets ekonomi nu . . . Vi lever just nu på skattepengar, enligt *Lifeline*, som kommer från skatter (det där har kommit direkt från Washington DC) som kommer att betalas om fyrtio år från idag. Det är det, vi gör av med nu. Det är så långt efter vi är, att vi ger ut sedlar, ser Ni, på skatter som kommer att betalas om fyrtio år från nu. Nationen är barskrapad. Det är färdigt med henne.

291 Castro nu, det enda förnuftiga, som han någonsin gjorde, var då han förfalskade valutan och betalade av skuldförbindelserna, obligationerna, och brände dem och — och skrev om valutan. Det var det enda, han kunde göra.

Och det finns bara en enda sak kvar för dessa Förenta Stater att göra. Kom nu ihåg, att det här är William Branham, som talar, ser Ni! Det här är min idé. Det är bara antaganden, att se på det från den naturliga ståndpunkten, vilket kan vara en miljon mil fel. Jag tror verkligen, att just där, i de där pengarna . . . ”Kärleken till pengar är roten till allt ont.” Och jag tror, att någonstans där kommer bollen att börja rulla.

292 Den katolska kyrkan äger nu, genom att fordom ha tagit betalt för mässor osv., världens rikedom. Kom ihåg, att Bibeln säger: ”Hon var rik” och hur hon var. Och kom ihåg det, inte bara i en nation. Hon är rik i varenda nation, som finns under Himmelen. Hon sträcker sig ut. Hon har pengarna. Det som de inte har, nu, har Wall Street, som styrs av judarna.

293 Och kom nu ihåg, han fick pengarna, då Jakob återvände (igår kväll fann vi det) och blev Israel. Han hade verkligen pengarna. Men hans pengar kunde inte köpa honom någonting, ser Ni, av Esau. Esau hade dem också. Ser Ni, båda anti, och — den ende . . . Ser Ni det är precis lika fullkomligt.

294 Se nu upp här! Jag sa, att de kanske vill slå sig samman om pengarna, och — och den romerska makten tar den judiska makten, och om pengar, och bryter förbundet. Det kanske inte blir så. Ser Ni, jag vet, att de kommer att bryta det, men jag — jag vet inte orsaken, för det är inte uppenbart för mig, vad de kommer att göra.

295 Men titta! Om nu idag, tänk nu, om det enda, som vi kan göra idag, skulle vara att göra det! Om vi drar skatter (om det där uttalandet är riktigt) av valutan, av skattepengarna för fyrtio år framåt, ser Ni, är vårt guld . . . Vi har redan gjort av med det. Vi är barskrapade. Vi har inga pengar. Och vi lever bara på ett gammalt anseende.

296 Det är vad församlingen gör idag, församlingen, inte Bruden. Församlingen lever på ett gammalt anseende, som den fick fordom under lejon-tidens verksamhet. ”Vi är Församlingen! Vi är Moderkyrkan! Vi började. . .” Det är riktigt. Förstår Ni? Det är att leva på sitt anseende!

297 Metodisterna lever på sitt anseende. Baptisterna lever på sitt anseende. Och pingstvännerna lever på sitt. ”Ära vare Gud! För länge sedan, då de heliga brukade dansa i Anden, och hur de. . . Herren gjorde *det här* och *det där*.” Det där, det är någonting förgånget. ”Vi har blivit stora allesammans nu, broder.” Oj, oj! Förstår Ni? Anseende från det förgångna alltsammans!

298 Den här nationen lever — lever på ett anseende från det förgångna om vad förfäderna var, ser Ni, och det är orsaken till, att vi tror, att vi ska bli frälsta. Gud respekterade aldrig Israel för vad de var, vad de hade varit. Vad de var då! Lägg märke till det!

299 Men här är nu vad jag tror, vad jag tror kommer att hända. Nu är det kanske inte så. Jag tror, att den tiden kommer att komma, då vi tvingas att göra någonting åt problemet. Och då det blir så, att istället för att vi skulle ändra valutakursen. . . Vad skulle det göra med Philip Morris? Vad skulle det göra med whisky-företagen? Vad skulle det göra med stålindustrin? Vad skulle det göra med hela handeln? Vad skulle det göra? Det skulle krossa dem. De skulle bli barskrapade. Men om ”Vi kan låna de där pengarna.” Ser Ni, hur smart han är?

300 Då säljer nationen sig till kyrkan. Och då är kyrka och stat förenade igen, och där kommer hon. Förstår Ni? Det är det. Lägg märke till det! All right. I den här, nu:

202. Om man är i en organisation anknuten till vår regering och kan säga sitt hjärtas mening, eller i den yttersta tidens sanning, kommer man att kallas för en av ”skökorna”?

301 Låt oss se! ”Om en i den anslutna organisationen är. . .?” Nåväl, ser Ni, den anslutna organisationen, organisationen, den har fått rättigheter av regeringen till att tala. Ser Ni, det där har ingenting att göra med hans hjärta. Förstår Ni? Om han nu är en riktig troende och född av Guds Ande, kommer han förr eller senare att bli stoppad. Förstår Ni? Det kan inte vara så klart, och han inte ser det.

302 Nu vill jag, att Du. . . Ser Du, Du vill komma ihåg det här, min vän, att Gud — Gud aldrig gör det, eller någonsin har gjort det, som jag kan minnas, ser Du, utan vad. . .

303 Titta, Jesus var — var grundtanken till alltsammans, för Han var Gud, Emmanuel, som blev kött. Titta nu på den här — den här Mannen, Jesus! Då. . . Visste Du, att då Han kom till jorden, fanns det inte, antar jag, en tiondel av världen, som visste, att Han var här?

Vet Du, att då den där förelöparen kom, då alla "bergen" och sakerna skulle äga rum, var det inte en hundradel av Israels befolkning, antar jag, som någonsin visste om det. Är inte det där underligt?

³⁰⁴ Å, det fanns judar osv. och folk över hela världen. Kom nu ihåg, att Jesus kom för att vara ett Vittne, som en världens Frälsare. Är det riktigt? Å, det var bara folk efter folk efter folk efter raser efter folk, som aldrig ens visste någonting om det. De bara fortsatte, precis som om världen inte visste någonting om det, men hela tiden pågick det där i världen. Förstår Du?

³⁰⁵ Varför lät Han dem inte veta? Han kom, och de, som var förutbestämda till Evigt Liv, var de, som tog emot Honom. Det skulle inte ha gjort någon nytta att säga någonting till resten av dem, för Han skulle inte ha kunnat återlösa dem, för de var inte ens återlösbara. Varför var det, då de där prästerna stod där? Då Han måste komma dithän, för att de förutbestämda var utmanövrerade överallt där inne, så Han måste predika för dem som en grupp.

³⁰⁶ Och de stora, lärda personerna, som borde ha känt igen Honom, sa: "Den här Mannen är Beelsebub. Vi vill inte, att den här Mannen ska regera över oss, osv., ser Du. Vi kommer inte att göra det."

Men en liten gammal prostituerad med Livet i sig, förutbestämd till Evigt Liv, och hennes namn är odödligt här i Guds Ord. Hon gick fram där, och första gången som det där Ljuset träffade det där lilla sädeskornet, visste hon det kvickt. [Broder Branham knäppte med sitt finger en gång. — Utg.]

³⁰⁷ Titta, en gammal fiskare kom förbi där. Här stod Han där och gjorde tecken och under, och — och talade om för olika människor deras hjärtans hemligheter och uppenbarade Sig.

Och, oj, det stod fariséer där och sa: "Den här mannen är Beelsebub." De måste ju svara inför sin församling.

³⁰⁸ De stod runt omkring allesammans. "Dr. Jones, vill Du gå ner och lyssna till den här mannen? Han — Han verkar som om Han vet, vad Han talar om. Han talar inte som vanliga människor."

³⁰⁹ "Jag ska höra på honom." Gick ner dit, ser Du. Ja, Gud — Gud kunde aldrig nå honom.

Och där stod Han där nere, och Han sa . . .

De sa: "Titta nu där! Titta där! Där kommer en man där. Där är en av Hans lärjungar. Där kommer en man fram nu. Den där mannens namn, nu, det är Andreas. Ni minns. Å, Ni kommer väl ihåg de gamla, de gamla fiskarna här nere? Det där är de. Ja, där — där är Simon, hans bror. Förstår Du? Och det där — det där är gamle Jonas barn. Nu där, de . . . Titta, han — han tar med sig någon fram till Honom. Vem är det? Ja, se vad Han kommer att göra nu! Han — han är den nästa där uppe." Och han går fram.

Och Han sa: ”Ditt namn är Simon, och Du är son till Jonas.”

310 ”Den här mannen är Beelsebub! Ser Ni, han har något slags ande över sig. Han är en underlig man. Förstår Ni? Rent ut, lyssna inte på någonting sådant där; Ni allesammans, ser Ni! Håll Er borta därifrån! Jag skulle inte vara med på flera av de här mötena alls, ser Ni. Så fort som det här är slut, ska vi komma ut härifrån. Vi kommer aldrig att komma i närheten här igen.” Förstår Ni? Varför? Det där var nu vad han tänkte, och ändå var det meningen, att han skulle vara den, som visste. Titta, just de, som Han kom till, var de, som korsfäste Honom. Förstår Ni?

311 Men det fanns en liten prostituerad, som alla hade sparkat ut! Jag godkänner inte prostitution. Nej, förvisso inte! Utan jag visar Er bara den förutbestämda Säden.

312 Titta på den här mannen här, den här gamle fiskaren, skulle inte han kunna . . . Bibeln säger, att han var olärd. Är det riktigt? Inte bara det, men han var okunnig. Är nu det rätt eller fel? Å, om vi bara kunde bli okunniga om en massa av de här sakerna, som vi tycker, att vi kan! Förstår Ni? All right. Ser Ni, han var både okunnig och olärd. Och så gick han fram dit i Herrens Jesu Närhet, och Han talade om för honom, vem han var. Just då avgjorde det saken.

313 Vad var nu den här andre mannens argument emot det där? ”Tja, titta, han trodde det. Titta, vem det är! Ni vet, vem det där är. Ja, den där mannen har aldrig . . . Å — å, han är fiskare. Å, han kan ju inte sitt ABC. Jag köpte fisk av honom, han kunde inte ens skriva ett kvitto åt mig. Det där, ser Ni, det är ju den sorten! Det där är det slags människor, som lyssnar till någonting Sådant.” Herren vare tack! Amen. Förstår Ni? ”Å — å, han kan inte . . . Titta på hans pappa! Han var okunnig. Han skickade dem inte ens till skolan.” Men det var den, som Han skickade till skolan, lärde honom hur Han ville ha honom.

314 Jag tycker inte, att man inte ska gå i skola, nu. Jag hoppas, att Ni förstår det. Men det är bara en bild, ser Ni, på vad man får i det där. Det är den sorten och orsaken till, att det går över huvudet på dem.

315 Och vet Ni vad? Inte en . . . Jag skulle säga, att inte en tredjedel av alla judar i landet visste någonting om att Han kom. Och — och då lyssnade en — en femtedel av den tredjedelen till Honom. Och då tog en hundradel av den femtedelen emot Det. Ni vet, hur många Han hade. Han hade tolv, som stod vid korset av hela skaran. Var var resten av dem? Förstår Ni? De sjuttio gick bort.

316 Medan Han helade de sjuka, nu, och bara gick ner, och inte sa någonting om Sin Lära, Han bara gick vidare, helade de sjuka och allting. Oj, oj! Det där, det var Guds Ande över Honom. Tror Ni på det? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Då Han helade de sjuka, underbart! ”Det där är en stor Rabbi. Säg, alla

Ni bröder, Ni borde ha Honom i Er församling! Gosse, tala om kraft, den där Mannen kan verkligen hela de sjuka! Ni borde se det. Han har en helbrägdagörelsegåva.”

³¹⁷ Ja, naturligtvis kommer de att ha några efterapningar av det där. Här kommer de med, för varenda grupp måste ha sin egen man.

Här kommer Han. Och så, innan man visste ordet av, satte Han Sig ner en dag.

”Å, visst, Rabbi, vi ska gå med Dig.”

³¹⁸ ”All right, sitt ner. Låt oss gå!” All right, sände ut de sjuttio osv.

Så en dag, sedan en stor kraftgärning hade gjorts, satt Han Sig ner och började tala om Ordet för dem, ser Ni. ”Vid början av ljudet av . . .” All right. Han började tala om Ordet, Sanningen, för dem.

De sa: ”Nja, vänta nu en minut! Hrm! Jag vet just inte om *det här*.” Det var tvärtemot deras lära. Sa: ”Mjaa, jag vet, att vi lämnade synagogan och allting liknande, men kanske vi — vi hade fel, bröder. Det är bäst, att vi går tillbaka, för den där mannen talar i gåtor. Han är liksom en underlig man. Jag kan inte förstå *det där*.” Förstår Ni? Vad var det? Säden var inte förutbestämd från början.

³¹⁹ Så innan man visste ordet av, hade Han en liten predikantgrupp och talade till predikanterna. De sa: ”Mja! Hrm! Det är bäst, att vi går tillbaka också och går tillbaka och kommer in i organisationen, tar upp våra papper igen, ser Ni. För den här mannen, å, vem kan förstå en sådan man? Han säger *så här* här, och han säger *så här* här borta. Å!”

³²⁰ De där andra förstod Det inte på det viset. Han visade gåtor för en del av dem, men inte för de andra.

Så de gick bort. Då vände Han Sig om, tittade på de tolv, som stod där. Sa: ”Vill Ni också gå?” Förstår Ni?

³²¹ Se upp nu! Petrus sa: ”Vet Du vad? Jag var med på det där gamla stället där nere hela den där tiden. Vart i hela världen skulle jag gå? Vart skulle jag gå? Vart — vart skulle jag kunna gå? Sedan jag har gjort ett arbete här. . . Och jag kan inte gå tillbaka till den där soptunnan igen, där allt slags världens slask ligger i den. Förstår Du? Jag — jag. . . Vart skulle jag gå? Jag — jag kan bara inte göra det.”

³²² Han sa: ”Då så, all right, kom, gå med!” Var så goda nu! Förstår Ni? Hur det var med det, då? Tolv av omkring två och en halv miljon. Och världens Frälsare, av miljarder, ändå ödmjuk, ser Ni. Förbli bara ödmjuka! Se upp!

Med alla de där fariséerna nu och den där lilla prostituerade kom fram där. Hon sa: ”Säg, Du måste vara profet! Nu vet vi,

att Messias kommer, och då Han kommer, kommer Han att göra så där.”

Han sa: ”Jag är Han.”

³²³ Hon sa: ”Så är det.”, och iväg gick hon. Försök att stoppa henne en gång, Du! Du skulle inte kunna göra det.

203. Broder Branham, hälsningar i Herrens Jesu Namn! V. g. förklara, vem den där mannen i Matteus 22:11 är, mannen som inte hade bröllopskläder på sig, bröllopskläder på sig! Jag vet, att den här mannen kunde — inte kunde komma in i Himmelen utan att ha bröllopskläderna på sig. Det här var väl en gäst, förstår jag, inte Bruden.

³²⁴ Ja, det är riktigt. Han skulle vara en . . . Ja, han bara smög sig in. Förstår Du? Titta nu! Nu, jag. . . Det skulle kunna krävas en hel predikan om det där.

Nu har jag tio minuter till att be för de sjuka och avsluta det här. Och jag har hunnit med hälften av dem, antar jag. Lägg märke till det! Men jag — jag ska skynda mig riktigt, förvisso, efter den här. Förstår Ni?

³²⁵ Här är vad som hände, om man känner till de orientaliska sederna. Förstår Du? Då en brudgum ger ut inbjudningar till sitt bröllop, ger han bara ut så och så många inbjudningar. Och för varje inbjudan, han sände ut, hade han en bärare, som stod vid dörren för att sätta på honom en mantel. Antingen han var fattig, eller vad han än var, hade han. . . Om han var rik eller fattig, vad det än var, måste han, allesammans, ha den här bröllopsklädnaden på sig.

³²⁶ Då de stod vid dörren, satte de på honom den här, den övertäckte, vad hans utsida hade varit. Han är inbjuden, antingen han är multimiljonär, om han är tiggare, om han är bonde, dikesgravare eller vad han än är, eller plutokrat, så är han — är han här med manteln på sig nu. För manteln sätts på honom vid dörren, då han går in genom dörren.

³²⁷ Ta nu Johannes 10, tror jag, det är, Han sa: ”Jag är dörren.” Förstår Du? ”Jag är dörren, som går. . . , som man går in genom.” Nu står han här i dörren, och här är Mannen, som ska sätta på honom manteln, Den Helige Ande, för att ge honom rättfärdighetens mantel, då han kommer in.

³²⁸ Nu hade den här mannen kommit in genom någon organisation, borta vid fönstret här borta, något kryphål. Och han kom in till bordet och satte sig ner. Och då Brudgummen sedan kommer fram, och Han ser Sig omkring, var han en. . . Han. . . *De här* hade varit fula ankungar tidigare, nu är *han* den fula ankungen. Förstår Du? ”Vad gör Du här på det där viset, utan Den Helige Andes dop och alla de här sakerna? Hur kom Du någonsin hit in?” Ja, han kom in någon annanstans än genom dörren. Och han kom utan den tillbörliga inbjudan.

Förstår Du? Han kom genom något utbildningssystem, ser Du, eller någonting liknande. Han kom in.

³²⁹ Och Han sa till dem: "Bind honom till händer och fötter, kasta ut honom härifrån in i det yttre mörkret, där det ska vara gråt och klagan och tandagnisslan!" Förstår Du? Han gick in i Vedermodans period. Förstår Du? Han kom inte genom dörren. Så all right. Fråga:

204. Kommer Elia i Malaki 4 att vara densamme som Elia nämnd i Uppenbarelsboken 11:3? Och är de andra vittnena ol- . . . Är de andra vittnena olika individer, olika?

³³⁰ Ja. Elia i Malaki 4 kommer inte att vara Elia i Malaki 3. Vi gick igenom det där igår kväll. "Och är de andra vittnena olika, två av dem?" Jajamensan, Moses och Elia enligt vår uppenbarelse. Nu vill jag inte hålla Er kvar här alltför länge.

205. Första Konungaboken 19, broder Branham, jag tror, att antalet, som inte böjde knä var sj- . . .

³³¹ Ja, det är riktigt. Sju hundra istället för . . . Tack. Det där är korrekt. Det var sjuhundra istället för sjutusen . . . "Broder Branham . . ." Sjutusen istället för sjuhundra. Förstår Ni det, nu?

³³² Ni vet, egentligen, då en person kommer så här för att — för att predika . . . Jag vill fråga Er en sak nu, så att Ni ska förstå.

Då Elia kom från öknen, hade han ett budskap. Han klampade raka vägen ut ur den där öknen och kom raka vägen ner och talade om det för den där kungen: "Daggen kommer inte ens att falla från himlen, förrän jag ropar på den." Det var orden, han hade. Och klampade raka vägen tillbaka ut och sa ingenting till någon. Förstår Ni?

³³³ Då han fick ett annat budskap, kom han raka vägen ner och sa det här budskapet. Och vände raka vägen tillbaka, gick tillbaka ut i öknen. Förstår Ni?

³³⁴ Om Ni nu vill ge akt på det, då jag la hörnstenen under det där tabernaklet, sa Han: "Gör en evangelists arbete!" Och nu kommer den stunden, då det där arbetet delar sig. Det är någonting annat, som äger rum. Så jag är så . . . Ser Ni, jag kommer hit och försöker vara evangelist och någonting annat, och ser Ni, var man är någonstans? Förstår Ni? Man är . . . Å, jag — jag väntar mig, att församlingen ska vara andlig nog för att förstå.

206. Broder Branham, jag förstår, att Elia måste vara till tre gånger. Du talar om för oss, att han redan har varit till två gånger och ska komma igen. Kommer nu den person, som Elias ande kommer att vara över, också att vara ett av de två vittnena, Moses och Elia där borta?

³³⁵ Nej. Nej. Han kommer att vara hedning, ser Du, till Hednaförsamlingen. Gud sänder alltid till hans eget folk, ser Du.

”Han kom till Sina egna, Hans egna tog inte emot Honom.” Han skickar alltid Sina, stundens Budskap.

³³⁶ Då Gud hade att göra med judarna, hade det inte kommit några hedniska profeter. Då Gud har att göra med hedningarna, finns det inga judiska profeter. Då Gud vänder åter till judarna, kommer det inte att finnas några hedniska profeter. Förstår Du? Förstår Du, vad jag menar? All right.

Sedan Bortryckelsen har ägt rum . . .

³³⁷ Nu kommer det att vara en överlappningstid, naturligtvis, då ett Budskap går över i ett annat. Det måste komma raka vägen in *så här*, ser Ni, som jag förklarade det där, ser Ni, liksom Paulus till hedningarna osv. All right.

207. Sedan Bortryckelsen har ägt rum, kommer några av församlingen att bli frälsta till slut, som inte hämtades i Bortryckelsen?

³³⁸ Nej. Hm. För Blodet har redan flyttat. Ser Du, det är ingen förbön. Hedningarnas tidsålder är avslutad. Det kommer inte att bli någon frälst efter Bortryckelsen eller någon av församlingen, hm, församlingen. ”Låt den, som är smutsig, fortfarande vara smutsig, den som är helig, fortfarande vara helig!” Förstår Du? Det där kommer inte att ske, ser Du, inte efter att Församlingen är borta.

208. Broder Branham, jag la märke till Dig, Din hänvisning till Daniels sjuttio veckor i Budskapet om det Första Inseglet. Jag förstår, ifråga om Daniel, på bandet om Daniel, att då Evangeliet går tillbaka till judarna, ska de sjuttio veckorna börja. Finns det en sjuttio . . . , en vecka, sju år, kvar åt judarna? Eller är det bara en halv vecka, en period på tre och ett halvt år kvar åt dem?

³³⁹ Bara en halv vecka. Jesus profeterade den första halva veckan, som det var förutsagt. Bara en halv vecka kvar åt dem.

Broder Branham, eftersom Du inte bad för de sjuka under veckan, kommer Du att . . . ? (Det där är bara ett önskemål om det.)

Broder Branham, vill du träffa mig efter mö- . . . ? (Det är ett önskemål, ser Ni, där.)

209. Skulle Du vilja vara snäll och förklara om hur Satan ska vara bunden i tusen år, och släppas loss för striden i — striden i Uppenbarelseboken 20:8? Vad har det här för förhållande till Slaget vid Harmageddon, som nämns i det Fjärde Inseglet? Kommer Gog och Magog att samlas från människorna på den nya jorden?

³⁴⁰ Ja, det här är en lång en, och jag — jag kommer bara att vara tvungen att ta huvudpunkterna av den, ser Ni. Det första, nu: ”Kommer . . . ?” Nu kanske jag inte kan förklara det. Jag ska göra mitt bästa.

Vill Du vara snäll och förklara, hur Satan ska vara bunden i tusen år och släppas loss igen för striden i Uppenbarelseboken 20:8?

³⁴¹ Det där är inte Slaget vid Harmageddon. Slaget vid Harmageddon äger rum på den här sidan, ser Du, all right, då Vedermodans period har slutat.

Vad har nu detta för förhållande till Gogs och Magogs strid?

³⁴² Inget. Det ena är på den här sidan de tusen åren, och det andra är vid slutet av – slutet av de tusen åren.

. . . som nämnts i det Fjärde Inseglet? Kommer Gog och – kommer Gog och Magog att samlas från människorna på den nya jorden?

³⁴³ Satan släpptes loss ur sitt fängelse och gick för att samla alla människorna, de onda, för att föra dem till den här platsen. Och Gud regnade eld och svavel från himlen, och de förtärdes, ser Du. Två helt olika strider. Fråga:

210. Ifråga om de sextioåtta miljonerna, som dödades av den romersk-katolska kyrkan, vid vilken tid i historien ägde detta rum? Och över hur lång tidsperiod ägde detta rum?

³⁴⁴ Ta Schmuckers *Härliga reformation!* Jag antar, att några av de här forskarna har den. Och den är kyrkans historia. Och jag glömmer nu precis vilken sida det står på, men det ägde rum från tiden för. . . Saken åstadkoms, eller gavs åt kyrkan av den helige Augustinus av Hippo i Afrika. Det var 354 e. Kr. Och det varade till 1850, massakern av Irland, ser Du. Så den där tiden är från 33 e. Kr. eller 30. . . , 354 e. Kr. Låt mig få det där rätt nu, ser Du! Från 3-5-4 e. Kr. till – till 1-8-5-0, 1850 e. Kr., enligt historien, var det sextioåtta miljoner protestanter, som dödades, som protokollförts i den romerska martyrologin, för att de motsatte sig påven i Rom. Det där är historien. Om man vill säga, att det är fel, så då kanske inte George Washington var här, eller Lincoln. Du vet, ingen av oss levde ju då, så vi kunde se det. Men jag tror, att de var här i alla fall. Jag ser tecken på, att de var här.

211. Broder Branham, 19:e kapitlet i. . . , och den 18:e versen: "Ändå har jag bevarat åt mig sjutusen av Israel, sjutusen i Israel, alla som inte har böjt sina. . . , böjt sig för Baal, och varenda mun. . . Rättare sagt böjt sig för Baal, och varenda . . . som inte har kysst honom, mun som inte har kysst honom." V. g. förklara det här för mig, om de – om de sjuhundra!

³⁴⁵ Det var sjutusen. Förstår Du? Och det där "kyssa Baal", vet Du inte. . . Hur många här var tidigare katoliker? Visst. Förstår Ni? Man kysser bilder. Förstår Ni?

³⁴⁶ Och kom ihåg, på Babytons och Nebukadnessars tid, då det hedniska riket inrättades, ser Ni, då det hedniska

riket inrättades, kom det in genom tillbedjan av en man. Nebukadnessar gjorde en staty av en man. Och om Du har ett andligt sinne, så lyssna nu till den här uppenbarelsen! Den där anden, den där mannen, som han gjorde en uppenbarelse av, rättare sagt, han gjorde en bild av, genom sin uppenbarelse, var Daniel, en religiös man, som tillbads. Ser Ni det? För han gav honom namnet Beltesassar, var det inte? Eller Beltesassar, som var namnet på hans gud. Och han gjorde en bild av den där guden, vilket var en bild av Daniel. Och Daniel vägrade att böja sig för sin egen bild. Förstår Ni? Förstår Ni?

³⁴⁷ Och här är det igen, ser Ni. Se upp nu! Det hedniska riket inrättades på Babylons tid av Kung Nebukadnessar, en hednisk kung, som förenade kyrka och stat, genom att ta en helig bi- . . . Rättare sagt en bild av en helig man och tvingade folk att tillbe den. Det hedniska riket slutar i fötterna med handskriften på väggen, genom en politisk makt, som har förenat kyrka och stat, för att tvinga folk att kyssa bilder igen, ser Ni, samma sak, bild av en helig man. Visst.

212. Broder Branham, då den här Borttryckelsen äger rum — då Borttryckelsen äger rum, kommer de unga barnen, som inte vet skillnad på rätt och fel, att gå i Borttryckelsen?

Om deras namn finns i Boken. Ja. Det är riktigt. Förstår Ni? All right.

213. Broder Branham, Du sa igår kväll, att . . . , det var sjuhundra människor, som skulle bli frälsta, skulle bli frälsta under Elias predikande. Du menade sjutus- . . . ?

³⁴⁸ Ja. Det är riktigt. Var snäll och förlåt mig för det där, ser Ni! Det är all right, ser Ni. Jag gjorde det.

Broder Branham, kommer Du att tolka . . . ? Sedan Du öppnade . . . Broder Branham, kommer (d-e-s-p-e- . . .) fördelningen . . .

Förlåt mig! ”Kommer fördel- . . . ?” Det är inte Du, nu. Det är jag, ser Du.

214. Kommer nådeshushållningen att vara över, sedan Du har öppnat det Sjunde Inseglet?

³⁴⁹ Jag hoppas inte. Nej. Nej. Vänner, få inte det i Ert sinne nu, ser Ni! Bara fortsatt, Ni! Gräv potatisen och gå till kyrkan osv. Om den äger rum imorgon, så låt Er befinnas göra precis exakt det, som det är meningen, att Ni ska göra! Börja inte — inte . . .

³⁵⁰ Ser Ni, då Ni gör det, vrider Ni själva saken bort ifrån det syfte, som den är avsedd för. Ni får små egendomliga tankar, och Ni får Era egna idéer om saker och ting. Ta inte Din egen idé! Just då Du sitter och lyssnar till sådana där saker, säg: ”Tack, Herre! Jag ska bara vandra litet närmare Dig.” Förstår Du? ”Jag ska vandra . . .” Sluta inte arbeta och säg: ”Jag ska sälja allting.”

351 En man sprang in här uppe här om dagen från North Carolina, precis innan vi for. Och han sa: "Ära vare Gud! Kan Ni tala om för mig, var någon stor *någon* var?"

Och jag sa: "Nej."

352 "Joo då, sir", sa han, "den här mannen har . . ." Han sa: "Den här mannen är president för Ljudmissionen."

Jag sa: "Vad för något?"

Han sa: "Ljudmissionen."

Jag sa: "Jag förstår inte."

Och han sa: "Å", sa han, "den här mannen är presidenten."

Jag sa: "Vad sa Ni, att hans namn var?"

353 Han sa: "Branham, tror jag. Någonting liknande, Brown eller Branham."

Jag sa: "Jaa, mitt namn är Branham."

Han sa: "Är Ni president för Ljudmissionen?"

Jag sa: "Nej, sir."

Han sa: "Nåväl, var är Tusenårsriket någonstans?"

Jag sa: "Det vet jag inte."

354 Han sa: "Å, Ni är en . . . Ni — Ni menar, att det — det — det — det pågår just här, och Ni vet det inte?"

Jag sa: "Nej, sir, det gör jag inte."

355 Han sa: "Nåväl, ära vare Gud!" Han sa: "Jag har några vänner, som kom och talade om det för mig", och han sa: "Jag slutade arbetet." Hade fortfarande sina arbetskläder på sig. Han sa: "Broder, jag vill ha Tusenårsriket."

356 Och jag sa: "Nå, jag tror, att Du bara är litet grand förvirrad, eller hur, broder?"

357 Ungefär vid den tiden körde en bil fram, en taxi. Hon sa: "Stopp! Stopp! Stopp!" En liten kvinna kom fram där, sa: "Nu ska Du be för min man."

Jag sa: "Jaha, frun. Hur — hur står det till?"

358 Hon sa: "Ja, jag förstår, att man måste vänta en månad på ett samtal, ser Du, för att få förbön."

Och jag sa: "Va?"

359 Och hon sa: "Ja, sir." Hon sa: "Men jag är förtvivlad. Du måste be för min man."

Jag sa: "Visst. Var är han någonstans? Ta hit honom!"

360 Den här mannen, som stod där och tittade bort, sa: "Ber Du för de sjuka också?"

Jag sa: "Ja, sir."

361 Han sa: "Vad sa Du, att Ditt namn var, Branham?" Jag sa . . .
"Och Du vet ingenting om Tusenårsriket?"

362 Jag sa: "Nja, jag. . . Nej, det gör jag inte." Jag sa: "Jag — jag förstår det inte. Bara som i Bibeln."

363 Han sa: "Nej, det är precis nu. Folk har kommit överallt ifrån."

Jag sa: "Var är det någonstans?"

Han sa: "Jeffersonville i Indiana, rakt under bron."

364 Jag sa: "Sir, Du har mig fast." Och jag sa: "Jag vet ingenting om det." Jag sa: "Låt oss gå in och sätta oss! Kanske vi kan prata om det här." Det gjorde vi, ser Ni.

365 Åstunda aldrig, aldrig att bli predikant, ser Ni, vänner! Ni vet, vad jag menar. Förstår Ni? Ni kommer att vara lyckligare precis som Ni är. Förstår Ni? Fortsätt bara, Ni!

215. Efter Brudens Borttryckelse, när kommer församlingen, som måste gå genom Vedermodans period, att ställas inför domen? (Den ställs inte inför domen. . .) Är det före eller efter Tusenårsriket?

För "församlingen". Å, jag ber om ursäkt. Ursäkta mig, vem som än skrev det här! "När kommer församlingen, som. . .?"

Efter Brudens Borttryckelse, när kommer församlingen, som måste gå igenom Vedermodans period, att ställas inför domen? Är det efter eller före. . . ?

366 Efter! "Resten av de döda fick inte liv på tusen år", de som inte for med Bruden. Låt oss se!

216. Du har sagt många gånger, att Gud lät kommunismen uppstå för att tjäna Hans ändamål liksom Kung Nebukadnessar. Var passade nu kommunismen in i bilden, som ska. . . , till sist. . . Ska den till sist göra det? Hur slutar det? Många forskare tror, att i nordens rike, Gog och Magog, som nämns i Skriften, går ner mot Israel i — i. . . (Jag kan inte urskilja precis, vad det där är. Ja. Ja.) Jag tror, efter vad de. . . , en del av de ljudband, som har gjorts, säger, att Du sa, att det till sist skulle falla en. . . Att kommunismen till sist skulle förrinta katolicismen eller Vatikanen genom en explosion. Är det här riktigt?

367 Ja. I Uppenbarelseboken 16 ska Du finna det, och Uppenbarelseboken 18:8 och 12. Om personen är här och vill ta den här pappersslappen om det där, så kan Du få reda på det. Ja. Ser Du: "Ve, ve den stora staden! För på en enda timme har hon kommit till sitt slut." Ser Du, köpmännen och allting annat, som gav henne handelsvaror. Det kommer att vara så. Det är riktigt. Och. . .

368 Sluta bara, glöm bara kommunismen! Förstår Ni? Den är ingenting i hela världen annat än en skara människor, som inte

är annat än barbarer, som — som är ogudaktiga. Den är ett system. Låt mig visa Er någonting, bara visa, hur enkelt det är! Å, det är bara en procent av hela Ryssland, som är kommunism. De behöver en budbärare. Förstår Ni? En enda procent. Så nittionio procent av dem är fortfarande på den kristna sidan. En procent, och hur kan en procent styra nittionio procent? Det borde förklara det för Er, just där. Om inte Gud tillät det, å, ja, de skulle vara utkastade för länge sedan. Förstår Ni? Visst.

217. Broder Branham, Du sa, att Rom skulle ta ledningen över judarna de sista tre och ett halvt åren. Det gäller de första tre och ett halvt åren av Vedermodan, eller kommer det att bli de sista tre och ett halvt åren? Är det här korrekt?

³⁶⁹ Det kommer att bli de sista tre och ett halvt åren. Det är riktigt. Inte de första, för de har redan passerat.

Har en till efter den här:

218. Min käre broder, kommer Elia i Malaki 4:5 att gå till öknen, liksom Första Konungaboken 17 säger oss, att den andre Elia gjorde?

³⁷⁰ Nja, jag skulle inte exakt kunna säga, att han skulle göra det, att han skulle gå till öknen. Men han kommer att vara så här, ser Du, han var . . . Elisa och Elia, la Du märke till dem? De flesta sådana är män, som är borta. De, de håller sig borta från människorna. De är mycket sällsamma. De umgås inte alltför mycket med människor.

³⁷¹ Lägg märke till, hur Elisa var och Elia och Johannes Döparen och den där andens natur, ser Du! Och de . . . Han — han, jag tror, att mannen kommer att älska vildmarken och kanske vistas i vildmarken. Men att nu bara säga, att han kommer att vara eremit och leva i vildmarken, det vet jag inte. Ibland gjorde de det. Elisa gjorde det inte, men Elia gjorde det. Och så Johannes, han — han levde i öknen.

³⁷² Och det är svårt att säga, de här andra profeterna, då de kom ut ur Judéen där, jag vet inte, var de skulle vistas. De kanske kampar ute på höjden någonstans. Eller — eller vad de ska göra i sin profetias dagar, jag — jag vet inte, vad de kommer att göra.

Men man . . . Vad jag försöker säga är detta. ”De, kommer de, kommer de att vara en — en — en . . .?” De försöker fråga: ”Kommer de bara att vara ökenbor?”

³⁷³ Ja, de skulle vara tvungna att fara till norra British Columbia för att få nog öken till att bo i nu, någonstans, ser Du. Så det kommer att vara någon . . . Vildmarken är alldeles nerhuggen. Förstår Ni? Det finns inte mycket vildmark kvar. Förstår Ni? Så det enda, de — de kan älska vildmarken, ser Ni, och kanske vistas en hel del i vildmarken, och de kommer att vara . . . Man kan lägga märke till deras natur, att den är så där kompromisslös, ser

Ni, och Ni kommer att känna igen det, då det kommer. Förstår Ni? Ni kommer att se det, Ni är — Ni är klarvakna.

³⁷⁴ Här är nu en, som jag inte vet, hur jag ska röra vid den. Och jag har en till precis före den här, och sedan tänker jag be dem att stänga av bandet bara en minut.

219. Om Gud är en enda personlighet, varför eller hur kunde Han tala med Sig själv på Förklaringsberget?

³⁷⁵ Ja, jag har just förklarat det där, ser Ni. Förstår Ni? Jag skulle vilja fråga Dig så här. Jag tänker . . . Då Jesus bad till Fadern, ser Du.

[Broder Branham börjar tala med en broder i församlingen. — Utg.] Jag tror, att Du har Den Helige Andes dop. Har Du inte det, broder? Skulle Du inte vilja stå upp bara en minut? Säger Du, att Du har Den Helige Andes dop? [Brodern säger: ”Ja, sir.”] Det gör jag också. Vad är då det? Så jag säger inte, att jag har — att jag har krafterna inom mig själv till att avslöja de här hemligheterna. Jag har inte kraften till att hela de sjuka. Det är Gud.

³⁷⁶ [Broder Branham fortsätter att tala med brodern i församlingen. — Utg.] Jag tror, att Du är predikant. Om jag inte misstar mig, är Du från Arkansas. All right, nu. Och i Dig har Du nu, det är — är att predika Evangeliet. Du uppfostrades som vanligt på en bondgård och däromkring, så där. Du vet bara ingenting om det, men Någonting kom in i Dig, att predika Evangeliet. Du säger inte alls, att det är Du själv. Det är en annan Person, som kallas Den Helige Ande. Är det riktigt? [”Ja, sir.”] Okay.

³⁷⁷ [Broder Branham fortsätter att tala med brodern i församlingen. — Utg.] Nu vill jag fråga Dig. Är . . . Denne Helige Ande bor inom Dig. Är det riktigt? [Brodern säger: ”Det är riktigt.”] Talar Du med Honom? [”Ja, sir.”] Talar med Honom? Ber till Honom? All right. Det var allt jag ville. Tack så mycket!

Förstår Du? Får Du tag i det nu? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.]

³⁷⁸ Jag ska fråga Er en sak. Hur kom det sig, att då . . . Jesus, Han sa i Johannes 3, Han sa: ”Då Människosonen ska vara, vilken nu är i Himmelen.” Förstår Ni? ”Nu är i Himmelen, ska åt- . . . Komma till jorden.” Förstår Ni? ”Människosonen, som nu är i Himmelen”, och här stod Han just här och talade med personen. Svara nu mig på den, Ni! Jesus och Fadern var en och samma Person.

³⁷⁹ Precis liksom Den Helige Ande i mig. Ni ser på mig, då jag predikar, men det är inte jag.

Det är inte jag, som kan tala ett ord, som kunde åstadkomma ett djur, som Ni vet. Sitta där och titta på det, och döda djuret och äta upp det. Det är skaparkraft. Den ligger inte i en mänsklig varelse.

380 Det är inte jag, som skulle kunna ta en liten pojke här, som låg . . . Doktorerna la honom på rygg med hjärtfel ikväll. Och säga: "Så säger William Branham"? Nej. "SÅ SÄGER HERREN, det är avslutat." Och ta ner honom till doktorn nästa dag, och det är alldeles borta.

381 Ett barn med leukemi så att dess ögon står ut och helt och hållet gult på magen, så att de tar det till sjukhuset för att ge det blod osv., för att ens få hit det. Och på fem minuters tid ropa efter en hamburgare! Och tar det tillbaka till doktorn nästa dag och kan inte ens finna ett spår av den. Skulle det vara "Så säger William Branham"? Det där är SÅ SÄGER HERREN!" Ändå är Han en annan individ än jag, men det enda sättet Han uttrycks, är genom mig. Förstår Ni?

382 Det var så, det var med Jesus och Fadern. Jesus sa: "Det är inte jag, som gör gärningarna, det är min Fader, som bor i mig."

"Människosonen ska fara upp från Himmelen, Han som nu är i Himmelen.", nu. Förstår Ni? Vad var det? Han var allestädes närvarande, för Han var Gud.

383 Den här andra, nu, jag — jag vill säga de här orden.

Förklara vad Du talade om . . .

[Blankt ställe på bandet. En profetia gavs. — Utg.]

Tack, Fader Gud! Vi tackar Dig för Anden, för att Du är här. Och det sägs oss, Fader, att en gång, då fienden kom in där, och Anden föll över en man och profeterade för honom och talade om det för honom. Det satte saken i ordning, så de visste, hur de skulle gå och besegra fienden, och var de skulle finna fienden.

384 Och jag tackar Dig, Fader, att Du förblir samme Gud, som Du någonsin var. Du är fortfarande precis densamme. Vi förändras, och tidsåldrarna förändras, och tiderna förändras och människorna. Men Du förändras aldrig. Dina system är desamma. Din nåd är densamma. Dina gärningar är desamma, för de är underbara, och långt ifrån vad någon människas kunskap någonsin kan förstå.

385 Så vi är tacksamma, Herre, för att Dina hemligheter är fördolda i Dina tjänares hjärtan. Och vi är så glada för detta, Herre. Och må vi gå fram liksom skinande Ljus, för att . . . Från plats till plats och försöka att — att med kärlek föra andra in, så att vi må fiska i vartenda litet hörn och kasta i nätet, för att vara säkra på, att vi får tag i varenda fisk, som tillhör Dig. Och sedan ska Lammet ta Sin Brud för att för evigt vara vid Hans sida. Vi väntar på den tiden genom Jesu Kristi Namn. Amen.

386 Hur många sjuka är här inne? Låt oss se Era händer! Nåväl, det ser ut att vara omkring . . . Håll upp Era händer igen! Omkring en, två, tre, fyra, fem, sex, sju, åtta, nio, tio, elva, tolv, tretton, fjorton, femton, sexton, sjutton, arton, nitton, tjugo . . . [Broder Branham och någon annan fortsätter att tyst räkna

de uppräcкта händerna. — Utg.] Fyrtiosju, omkring fyrtiosju. All right.

387 Klockan är halv tolv. Vi kan be för de sjuka just nu, spara ikväll åt - åt . . . Vill Ni, skulle Ni vilja göra det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

388 Jag tror, att just nu skulle det vara en bra tid att göra det. Jag ska säga Er varför: Den Helige Ande, som står just här inne, smörjer. Så långt, som vi nu har rört oss in i den Anden, nu, ser Ni, och Ni ser, att Någoting, Ni känner till detta Någoting — Någoting är närvarande, ser Ni. Och om Ni någonsin skulle kunna tro, så borde Ni tro det just nu. Förstår Ni? Om Ni någonsin kommer att tro, så är det nu.

389 Nu vill vi, att Ni bara ska komma riktigt stilla. Och låt dem, som är i den där gången *där*, som räckte upp sina händer, stiga ut i *den här* gången och sedan gå ner *den här* vägen! Och sedan tar vi dem gång för gång. Och bara fyrtofem — fyrtofem, fyrtiosju av dem, det kräver inte så mycket.

390 Jag ska fråga broder Neville, om han vill komma, stiga rätt ner hit till mig, så ska vi be för dem.

391 Först dem, som nu kommer in i gången, stå bara upp en minut nu, så vi kan be för Er här och lägga händerna på alla! Det där är rätt, nu, bara alla, som ska komma in i bönekön, ser Ni, de som ska komma in i bönekön. Förstår Ni? Nu — nu ser Ni, sparar vi tid, så vi är säkra på att hinna med det, vi ska be för Er nu.

392 Titta, vänner! Låt mig nu förklara det för Er! Jesus Kristus sa så här: "Dessa tecken ska följa dem, som tror." Se upp nu! Han sa aldrig: "Om de ber för dem." "Om de lägger händerna på de sjuka, ska de bli friska!" Och om Gud kan ta ett odiskutabelt fall av leukemi, och en liten flicka, som inte kan ha tro för sig själv, och göra detta fullkomligt friskt, om Han kan ta nästa fall, en liten pojke, och hela honom så att doktorerna inte kan finna någon reumatisk feber i hans blod eller någoting annat, vad kan Han göra för Dig? De där små, små barnen, nu, de förstår inte, vad bön skulle vara. Men jag la bara händerna på dem, och det gjorde det. Vi kan förstå det.

Medan Ni nu står för förbön, nu.

393 Himmelske Fader, med Din mäktiga Närhet vilande här, den store Helige Ande, Den som vi har bilden av, Den som vi läser om i Bibeln, Han är närvarande just här nu. Han uppenbarar Sig genom mänskligt kött.

394 Nu har vi sett Honom utan att misslyckas en enda gång genom åren kunna uppenbara till och med det mänskliga hjärtats tankar för att uppenbara synden, som de gjorde, tala om för dem exakt vad, som skedde och vad som ska komma utan att misslyckas en enda gång! Så vi vet, att Abrahams, Isaks och Israels Gud fortfarande förblir Gud i Jesu Kristi Person.

395 Och nu kommer Han genom Sin Ande ner från Himmelen under det Blod, som utgöts på Golgata, kommer ner ibland människorna för att göra Sig uppenbarad i mänskligt kött precis före bränningen av världen, den mäktige Helige Ande, representerad i mänskligt kött. De där dyrbara människorna, som har tagit emot Blodsförsoningen, och Den Helige Ande tar Sig in i deras varelse, Gud representerad i mänskligt kött.

396 Därför skulle det inte vara det mänskliga köttet, bara enbart för att utföra handlingen, liksom i dopet osv., med ett uppdrag, att: ”Dessa tecken ska följa dem, som tror.” Genom att lägga händerna på de sjuka skulle Den Helige Ande ombesörja, att de blev friska, om de skulle tro. Nu, Fader, vet vi, att de här sakerna är sanna.

397 De här människorna, som står, kommer att passera under händerna på predikanter, som har tagit emot denne Helige Ande, och de är redo, Herre, att lägga händerna på de sjuka. Och vi vet, Fader, att om de här människorna bara kommer att tro! Precis liksom vartenda Ord, som Du lovade, det måste ske, så . . . Och det kan inte ske utan tro, för det är omöjligt att behaga Gud utan tro. Det kan vi bara inte göra.

398 Och med tro, nu, i tro, med det här löftet liggande framför oss, med Bibelns Insegel öppnade för oss, att Gud håller Sitt Ord! Må de här dyrbara människorna, som är sjuka, Herre, . . . och min känsla för dem som människa i en dödlig kropp liksom deras. Och nu deras . . . Samme Helige Ande, som bor i oss, Herre, bor i dem. Och vi tycker synd om varandra. Och då vi vet, att det nya Förbundet i det nya Blodet . . . Om det gamla erbjöd helbrägdagörelse, hur mycket mera ska inte detta ”nya och bättre” göra det? Fader, må det vara så, att de här människorna inte kommer att misslyckas, utan kommer att ta emot sin helbrägdagörelse, då de passerar Dina tjänares händer genom Jesu Kristi Namn. Amen.

399 Nu — nu ska vi, *den här* sidan ska sätta sig, medan *den här* sidan kommer igenom. Och sedan kommer *den här* sidan att gå tillbaka, och den andra sidan . . . En del av Er bröder här, som kommer att stå upp. Jag tror, att Ni är predikanter framåt här, allesammans framåt där.

Var är Doktor, broder Ned? Skulle Du vara med i bönekön, broder Ned? [Broder Ned Iverson säger: ”Ja. Jag står här för någon annan.” — Utg.] All right, broder Ned. All right. Så fort Du har fått förbön, fall raka vägen in i kön.

400 Låt nu de här på den här sidan *här* borta bara sätta sig bara ett ögonblick, så ska jag ta dem från *den här* sidan. Sedan, då ska vi komma ner och ta mittgången och skicka tillbaka dem *den här* vägen. Sedan ta *den här* gången och skicka igenom dem *den här* vägen, så ska vi be för alla.

401 Jag tänker be broder Teddy. . . Var är han? [Broder Teddy Arnold säger: "Just här." – Utg.] All right. Jag vill att Du ska spela på den där: "Den store Läkaren är nu nära." Och pianisten, var de nu är någonstans, ackompanjera honom, om Du vill!

402 Lyssna, kommer Ni ihåg den gången den där spelades, och en liten pojke fördes ut på plattformen? Den lilla amish-flickan spelade: "Den store Läkaren är nu nära." Hon hade långt, mörkt hår, rättare sagt blont hår, som låg bakåt på hennes huvud, en mennonit- eller amish-flicka, endera.

403 Och Den Helige Ande nådde den lille pojken bara genom handpåläggning, han var ofärdig i sina fötter. Och han hoppade ur mina armar och sprang ner genom plattformen. Hans mor reste sig upp och föll baklänges, en mennonit, tror jag, till att börja med.

404 Och Guds Ande nådde den här lilla mennonit-flickan, eller amish, vilket hon nu var. Hennes pappa och dem satt där med sina kläder på sig liksom mennoniter, eller vad det nu var. Och hon hoppade upp från pianot med sina händer uppe i luften. Och hennes vackra hår föll ner, hon såg ut som en Ängel. Började sjunga i Anden, och då hon gjorde så där, fortsatte pianot att spela: "Den store Läkaren är nu nära, den deltagande Jesus."

405 Alla som stod där, tusentals, såg ner på de där tangenterna, som rörde sig upp och ner: "Den store Läkaren är nu nära, den deltagande Jesus." Folk reste sig upp ur rullstolar, av tältsängar, bårar, gick vidare promenerande.

406 Samme Herren Jesus är just här i förmiddag, precis densamme, som Det var den gången. Tro bara nu!

Spela den där sången, om du vill, *Den store Läkaren*.

Låt nu alla be!

Låt dem gå rakt genom rummet, gå rätt ner *den här vägen*, och raka vägen till Er stol, eller vart Ni vill gå, då Ni går undan. Har Ni det klart där bak? All right. Så gå raka vägen tillbaka till en stol, så ska vi stå upp!

407 Lyssna nu! Medan dessa får förbön, be för dem, Ni! Sedan, då Du får förbön, kommer de att be för Dig.

Ni predikanter här framme, stå upp! Och jag vill, att Ni ska lägga händerna på dessa eftersom de kommer förbi.

408 Nu, allesammans, böjda huvuden, och behåll Era huvuden böjda! Fortsätt att be! Och då Ni går förbi, då läggs händerna på Er. Kom ihåg, det är ett löfte av Gud, som uppenbarar Sin Boks hemligheter, det mänskliga hjärtats hemligheter. Han är den Gud, som kommer att bekräfta det där, om Ni kommer att tro det. Förstår Ni? Alla i bön nu!

Ni predikantbröder, stå nu här uppe, om Ni vill!

All right, låt oss böja våra huvuden!

409 Nu, Herre Jesus, då de här människorna kommer, må den Allsmåktige Gudens Kraft uppväcka deras tro omedelbart, då de går förbi, allt i Jesu Namn!

410 All right, låt nu kön börja *den här* vägen! Fråga var och en, lägg händerna på dem, Ni predikanter, då de går förbi!

411 [Broder Branham och predikanterna börjar be och lägga sina händer på varje person, som kommer genom bönekön, medan organisten hela tiden spelar *Den store Läkaren* — Utg.]

I Herrens Jesu Namn!

Jag lägger mina händer i Herrens Jesu Namn på min broder.

I Herrens Jesu Namn!

Gud, bevilja min syster, Rosella, det i Jesu Namn!

I Jesu Kristi Namn!

I Jesu Kristi Namn!

412 Stanna kvar, Ni, ge akt på det där, tills kön tar slut!

I Herrens Jesu Kristi Namn! . . . ? . . .

Kom ihåg, att Han är ödmjuk! Kom ödmjukt!

413 [Broder Branhams ord hörs här bara delvis och räcker inte till för att fullständigt skriva den tanke, som uttrycks. Bönekön fortsätter här i sex minuter och tjugofem sekunder. — Utg.]

414 [Blankt ställe på bandet. Broder Billy Paul Branham går till mikrofonen och säger: "Skulle Ni människor vilja vara snälla och fortsätta gå bakåt? Skulle Ni, som står i *den där* gången, vilja flytta Er ur gången och gå bakåt? Fortsätt att gå bakåt, tack! Tack ska Ni ha! Ni människor i mittgången, vill Ni gå runt också?" — Utg.]

415 [Broder Branhams ord här hörs bara delvis och räcker inte till för att skriva den fullständiga tanken, som uttrycks. Bönekön fortsätter här i två minuter och tjugio sekunder. — Utg.]

Ta emot Din helbrägdagörelse, broder, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse, broder Mitchell!

Ta emot Din helbrägdagörelse, broder, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse, syster, från Jesus Kristus!

Ta emot helbrägdagörelse, syster, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse, syster, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse, broder, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse, syster, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse. syster, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse, broder, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse, broder, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse, broder, från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, syster, från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, syster, från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, min broder, från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, syster, från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, syster, från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, broder!
 Ta emot Din helbrägdagörelse från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, broder, från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, broder, från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, broder, från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, syster, från Jesus Kristus!
 Ta emot helbrägdagörelse, syster!
 Ta emot helbrägdagörelse, syster, från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, syster, från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, broder, från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, min syster!
 Ta emot helbrägdagörelse, broder!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, syster . . . ? . . . !
 Ta emot Din helbrägdagörelse, syster . . . ? . . . !
 Ta emot Din helbrägdagörelse, broder!
 Ta emot Din helbrägdagörelse!
 Ta emot Din helbrägdagörelse, broder . . . ? . . . !
 Ta emot Din helbrägdagörelse, syster!
 Ta emot Din helbrägdagörelse från Jesus Kristus!
 Ta emot Din helbrägdagörelse!
 Ta emot helbrägdagörelse, syster . . . ? . . . , från Jesus Kristus!
 Ta emot helbrägdagörelse!
 Ta emot helbrägdagörelse . . . ? . . . !
 Ta emot Din helbrägdagörelse, min broder, från Jesus Kristus!
 Ta emot helbrägdagörelse!
 Ta emot helbrägdagörelse, syster . . . ? . . .
 Ta emot helbrägdagörelsen i Jesu Kristi Namn!
 Ta emot helbrägdagörelsen i Jesu Kristi Namn! Amen.
 Ta emot helbrägdagörelse!

Ta emot helbrägdagörelse!

Ta emot Din helbrägdagörelse!

Ta emot Din helbrägdagörelse!

Ta emot Din helbrägdagörelse från Jesus Kristus!

416 [Broder Billy Paul Branham går till mikrofonen och säger: "Någon mer, som vill in i bönekön? Skulle Du vilja gå in, tack! Om det är någon mer, som vill in i bönekön, så skulle Du vilja gå in, tack!" — Utg.]

Ta emot Din helbrägdagörelse, min broder, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse, syster, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse, broder, från Jesus Kristus!

417 Ta emot Din helbrägdagörelse, syster Wood, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse . . .? . . .

Ta emot helbrägdagörelse . . .? . . .

418 Ta emot helbrägdagörelse, syster Roberson, från Jesu Kristi hand!

Ta emot helbrägdagörelse, min broder, från Jesu Kristi hand!

Ta emot helbrägdagörelse, syster . . .? . . ., från Jesu Kristi hand!

I Jesu Kristi Namn, ta emot Din helbrägdagörelse!

Hela honom i Jesu Kristi Namn!

Ta emot helbrägdagörelse, syster . . .? . . .

Ta emot Din helbrägdagörelse, min son, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse, syster, från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse, broder, från Jesus Kristus!

Broder Weerts, ta emot Din helbrägdagörelse, broder, från Jesus Kristus!

Syster, ta emot Din helbrägdagörelse från Jesus Kristus!

Ta emot Din helbrägdagörelse, broder . . .? . . .

Broder, genom Jesu Kristi Namn, ta emot . . .? . . .

I Jesu Kristi Namn . . .? . . .

I Jesu Kristi Namn . . .? . . .

I Jesu Kristi, vår Herres Namn, ta emot Din helbrägdagörelse!

I Jesu Kristi Namn, ta emot Din helbrägdagörelse, min broder!

I Jesu Kristi Namn . . .? . . .

I Jesu Kristi Namn, ta emot Din helbrägdagörelse, syster!

I Jesu Kristi Namn . . . ? . . .

419 [Broder Billy Paul Branham går till mikrofonen och säger: "Är det där alla, som ville ha förbön, nu?" — Utg.]

420 [Broder Lee Vayle talar med broder Branham. — Utg.] Må Herrens Jesu hand bevilja Dig, broder Vayle, denna begäran för Din kära, i Jesu Namn!

421 [Broder Billy Paul Branham talar med broder Branham. — Utg.] Billy Paul, så många kort, som Du har gett ut, tar nu emot sin helbräddagörelse, i Jesu Kristi Namn.

Den store Läkaren är nu här,
Den deltagande Jesus,
Han talar det modlösa hjärtat nu till mod,
Å, hör Jesu röst!

Alla tillsammans:

Ljuvaste Namn i serafers sång,
Ljuvaste Namn på dödlig tunga,
Ljuvaste lovsång någonsin sjungen,

422 Gud, över det här älskliga lilla paret, som har burit fram i världen ett av de . . . ? . . . Må de få ta emot sitt önskemål, Herre, i Jesu Kristi Namn!

423 . . . ? . . . av Jesus Kristus, må vår systems person, som hon har i sina tankar just nu, må Guds kraft gå med det där önskemålet! Må hon bli befriad! Bevilja det, Herre! Amen.

424 Herre, Gud, i Jesu Namn, bevilja den här mannens önskemål! Jag ber för honom, Herre, med min bön. Amen.

425 Å, är inte det här underbart! [Församlingen jublar och säger: "Amen." — Utg.] Jag tror, att om varenda person, som kom förbi här i förmiddag under den här enorma smörjelsen, jag — jag tror, att om man bara . . . Titta nu inte efter någonting stort, väldigt någonting! Kom bara ihåg denna enkla sak, att tro det, som Han lovade!

426 Låt oss nu alla säga det tillsammans! [Församlingen repeterar efter broder Branham. — Utg.] Vi ser inte efter någonting stort, men i Jesu Namn tar vi emot Hans löfte.

427 Det avgör saken. Det överlåter det. [Församlingen säger: "Amen.", och fröjdar sig högljutt. — Utg.] Amen! Gud välsigne Er!

FRÅGOR OCH SVAR OM INSEGLÉN SWD63-0324M

(Questions and Answers on The Seals)

SERIEN UPPENBARELSEN OM DE SJU INSEGLÉN

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på söndag förmiddag den 24 mars 1963, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org